

ROYAUME DE BELGIQUE

KONINKRIJK BELGIE

SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE, P.M.E.,
CLASSES MOYENNES ET ENERGIE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O.,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Avant-projet de loi relative à la protection des
secrets d'affaires

Voorontwerp van wet betreffende de
bescherming van bedrijfsgeheimen

PHILIPPE, Roi des Belges,

FILIP, Koning der Belgen,

A tous, présents et à venir, Salut.

Aan allen die nu zijn en wezen zullen, Onze Groet.

Sur la proposition du Ministre de l'Economie et des
Consommateurs et du Ministre de la Justice,

Op de voordracht van de Minister van Economie
en Consumenten en van de Minister van Justitie ,

NOUS AVONS ARRETE ET NOUS ARRETONS :

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Le Ministre de l'Economie et des Consommateurs
et le Ministre de la Justice sont chargés de
présenter en notre nom à la Chambre des
représentants le projet de loi dont la teneur suit :

De Minister van Economie en Consumenten en de
Minister van Justitie zijn ermee belast in onze
naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers
het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst
hierna volgt:

CHAPITRE 1er – Dispositions introductives

HOOFDSTUK 1 - Inleidende bepalingen

Article 1er. La présente loi règle une matière visée
à l'article 74 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als
bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Elle a pour objet la transposition de la directive
(UE) 2016/943 du Parlement européen et du
Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-
faire et des informations commerciales non
divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention,
l'utilisation et la divulgation illicites.

Zij voorziet in de omzetting van richtlijn (EU)
2016/943 van het Europees Parlement en de Raad
van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van
niet-openbaar gemaakte knowhow en
bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het
onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar
maken daarvan.

CHAPITRE 2 - Modifications apportées au Code de droit économique

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen aangebracht aan het Wetboek van economisch recht

Section 1ère - Modification apportée au Livre Ier du Code de droit économique

Afdeling 1 – Wijziging aangebracht aan Boek I van het Wetboek van economisch recht

Art. 2. Dans le livre Ier, titre 2, chapitre 9, du Code
de droit économique, inséré par la loi du 19 avril

Art. 2. In het Wetboek van economisch recht
wordt in boek I, titel 2, hoofdstuk 9, ingevoegd bij

2014, il est inséré un article I.17/1, rédigé comme suit :

« Art. I.17/1. Les définitions suivantes sont applicables au livre XI, titres 8/1, 9/1 et 10, chapitre 4/1 :

1° secret d'affaires : information qui répond à toutes les conditions suivantes :

a) elle est secrète en ce sens que, dans sa globalité ou dans la configuration et l'assemblage exacts de ses éléments, elle n'est pas généralement connue des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement du genre d'information en question, ou ne leur est pas aisément accessible ;

b) elle a une valeur commerciale parce qu'elle est secrète ; et

c) elle a fait l'objet, de la part de la personne qui en a le contrôle de façon licite, de dispositions raisonnables, compte tenu des circonstances, destinées à la garder secrète ;

2° détenteur du secret d'affaires : toute personne physique ou morale qui a le contrôle d'un secret d'affaires de façon licite ;

3° contrevenant : toute personne physique ou morale qui a obtenu, utilisé ou divulgué un secret d'affaires de façon illicite ;

4° biens en infraction : des biens dont le dessin ou modèle, les caractéristiques, le fonctionnement, le procédé de production ou la commercialisation bénéficient de manière significative de secrets d'affaires obtenus, utilisés ou divulgués de façon illicite. ».

de wet van 19 april 2014, een artikel I.17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. I.17/1. Voor de toepassing van boek XI, titels 8/1, 9/1 en 10, hoofdstuk 4/1, gelden de volgende definities:

1° bedrijfsgeheim: informatie die aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldoet:

a) ze is geheim in die zin dat zij, in haar geheel dan wel in de juiste samenstelling en ordening van haar bestanddelen, niet algemeen bekend is bij of gemakkelijk toegankelijk is voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie;

b) ze bezit handelswaarde omdat zij geheim is, en

c) ze is door de persoon die rechtmatig daarover beschikt onderworpen aan redelijke maatregelen, gezien de omstandigheden, om deze geheim te houden;

2° houder van het bedrijfsgeheim: iedere natuurlijke of rechtspersoon die rechtmatig over een bedrijfsgeheim beschikt;

3° inbreukmaker: iedere natuurlijke of rechtspersoon die een bedrijfsgeheim onrechtmatig heeft verkregen, gebruikt of openbaar maakt;

4° inbreukmakende goederen: goederen waarvan het ontwerp, de kenmerken, de werking, het productieproces of het in de handel brengen aanzienlijk baat hebben bij bedrijfsgeheimen die onrechtmatig zijn verkregen, gebruikt of openbaar gemaakt.”.

Section 2 - Modifications apportées au Livre XI du Code de droit économique

Art. 3. Dans le Code de droit économique, l'intitulé du livre XI, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots « et secrets d'affaires ».

Art. 4. Dans le même livre XI, il est inséré un titre 8/1 intitulé « Titre 8/1. – Secrets d'affaires ».

Afdeling 2 – Wijzigingen aangebracht aan Boek XI van het Wetboek van economisch recht

Art. 3. In het Wetboek van economisch recht wordt het opschrift van boek XI, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 4. In hetzelfde boek XI wordt een titel 8/1 ingevoegd, luidende “Titel 8/1. –

Art. 5. Dans le titre 8/1, inséré par l'article 4, il est inséré un article XI.332/1, rédigé comme suit :

« Art. XI.332/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites. ».

Art. 6. Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/2, rédigé comme suit :

« Art. XI.332/2. § 1er. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne portent pas atteinte à :

1° l'exercice des droits fondamentaux consacrés par la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et la Constitution, notamment le droit à la liberté d'expression et d'information, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias ;

2° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national exigeant des détenteurs de secrets d'affaires qu'ils révèlent, pour des motifs d'intérêt public, des informations, y compris des secrets d'affaires, au public ou aux autorités administratives ou judiciaires pour l'exercice des fonctions de ces autorités ;

3° l'application de règles du droit de l'Union européenne et du droit national obligeant ou autorisant les institutions et organes de l'Union européenne ou les autorités publiques nationales à divulguer des informations communiquées par des entreprises que ces institutions, organes ou autorités détiennent en vertu des obligations et prérogatives établies par le droit de l'Union européenne ou le droit national et conformément à celles-ci ;

4° l'autonomie des partenaires sociaux et leur droit de conclure des conventions collectives, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales.

Bedrijfsgeheimen”.

Art. 5. In titel 8/1, ingevoegd bij artikel 4, wordt een artikel XI.332/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.”.

Art. 6. In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/2. § 1. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen laten onverlet:

1° de uitoefening van de fundamentele rechten die zijn vervat in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, in het bijzonder het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die houders van bedrijfsgeheimen voorschrijven informatie, waaronder bedrijfsgeheimen, om redenen van algemeen belang, openbaar te maken aan het publiek of aan administratieve of rechterlijke instanties voor de uitvoering van de taken van deze instanties;

3° de toepassing van regels van het recht van de Europese Unie en van nationaal recht die instellingen en organen van de Europese Unie of nationale overheidsinstanties voorschrijven of toestaan de door bedrijven ingediende informatie waarover deze instellingen, organen of instanties beschikken krachtens, en in overeenstemming met, in het recht van de Europese Unie of het nationale recht omschreven verplichtingen en prerogatieven, openbaar te maken;

4° de autonomie van de sociale partners en hun recht om collectieve overeenkomsten te sluiten in overeenstemming met het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale

§ 2. Les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne peuvent pas être interprétées comme permettant de restreindre la mobilité des travailleurs. En particulier, en ce qui concerne l'exercice de cette mobilité, ces dispositions ne permettent aucunement :

1° de limiter l'utilisation par les travailleurs d'informations qui ne constituent pas un secret d'affaires tel que défini à l'article I.17/1, 1° ;

2° de limiter l'utilisation par les travailleurs de l'expérience et des compétences acquises de manière honnête dans l'exercice normal de leurs fonctions ;

3° d'imposer aux travailleurs dans leur contrat de travail des restrictions supplémentaires autres que celles imposées conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national. ».

Art. 7. Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/3, rédigé comme suit :

« Art. XI.332/3. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires est considérée comme licite lorsque le secret d'affaires est obtenu par l'un ou l'autre des moyens suivants :

1° une découverte ou une création indépendante ;

2° l'observation, l'étude, le démontage ou le test d'un produit ou d'un objet qui a été mis à la disposition du public ou qui est de façon licite en possession de la personne qui obtient l'information et qui n'est pas liée par une obligation juridiquement valide de limiter l'obtention du secret d'affaires ;

3° l'exercice du droit des travailleurs ou des représentants des travailleurs à l'information et à la consultation, conformément au droit de l'Union européenne, au droit national et aux pratiques nationales ;

4° toute autre pratique qui, eu égard aux circonstances, est conforme aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation

praktijken.

§ 2. De bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen mogen niet worden opgevat als een grond om de mobiliteit van werknemers te beperken. In het bijzonder bieden deze bepalingen, met betrekking tot de uitoefening van deze mobiliteit, geen enkele grond om:

1° werknemers te beperken in het gebruik van informatie die geen bedrijfsgeheim als omschreven in artikel I.17/1, 1°, vormt;

2° werknemers te beperken in het gebruik van ervaringen en vaardigheden die zij op eerlijke wijze tijdens de normale uitoefening van hun functie hebben opgedaan;

3° andere aanvullende beperkingen op te leggen aan werknemers in hun arbeidsovereenkomsten dan die welke zijn opgelegd in overeenstemming met het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”.

Art. 7. In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/3. § 1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd indien het bedrijfsgeheim wordt verkregen op een van de volgende manieren:

1° onafhankelijke ontdekking of onafhankelijk ontwerp;

2° observatie, onderzoek, demontage of testen van een product of voorwerp dat ter beschikking van het publiek is gesteld of dat op een rechtmatige manier in het bezit is van de persoon die de informatie verwerft en die niet gebonden is aan een rechtsgeldige verplichting de verkrijging van het bedrijfsgeheim te beperken;

3° uitoefening van het recht van werknemers of werknemersvertegenwoordigers op informatie en raadpleging overeenkomstig het recht van de Europese Unie, het nationale recht en de nationale praktijken;

4° iedere andere praktijk die, gezien de omstandigheden, in overeenstemming is met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken

d'un secret d'affaires est considérée comme licite dans la mesure où elle est requise ou autorisée par le droit de l'Union européenne ou le droit national. ».

Art. 8. Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/4, rédigé comme suit :

« Art. XI.332/4. § 1er. L'obtention d'un secret d'affaires sans le consentement du détenteur du secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée par le biais :

1° d'un accès non autorisé à tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique ou d'une appropriation ou copie non autorisée de ces éléments, que le détenteur du secret d'affaires contrôle de façon licite et qui contiennent ledit secret d'affaires ou dont ledit secret d'affaires peut être déduit ;

2° de tout autre comportement qui, eu égard aux circonstances, est considéré comme contraire aux usages honnêtes en matière commerciale.

§ 2. L'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme illicite lorsqu'elle est réalisée, sans le consentement du détenteur du secret d'affaires, par une personne dont il est constaté qu'elle répond à l'une ou l'autre des conditions suivantes :

1° elle a obtenu le secret d'affaires de façon illicite ;

2° elle agit en violation d'un accord de confidentialité ou de toute autre obligation de ne pas divulguer le secret d'affaires ;

3° elle agit en violation d'une obligation contractuelle ou de toute autre obligation limitant l'utilisation du secret d'affaires.

§ 3. L'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est aussi considérée comme illicite lorsque, au moment de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, une personne savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que ledit secret d'affaires avait été obtenu directement ou

van een bedrijfsgeheim wordt als rechtmatig beschouwd voor zover dit verkrijgen, gebruiken of openbaar maken door het recht van de Europese Unie of het nationale recht vereist of toegestaan is.”.

Art. 8. In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/4. §1. De verkrijging van een bedrijfsgeheim zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer de verkrijging gebeurde door middel van:

1° onbevoegde toegang tot of het zich onbevoegd toe-eigenen of kopiëren van documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden waarover de houder van het bedrijfsgeheim rechtmatig beschikt en die het bedrijfsgeheim bevatten of waaruit het bedrijfsgeheim kan worden afgeleid;

2° andere gedragingen die, gezien de omstandigheden, worden beschouwd als strijdig met de eerlijke handelspraktijken.

§ 2. Het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt als onrechtmatig beschouwd wanneer dit, zonder de toestemming van de houder van het bedrijfsgeheim, wordt verricht door een persoon die aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

1° hij heeft het bedrijfsgeheim op onrechtmatige manier verkregen;

2° hij maakt een inbreuk op een geheimhoudingsovereenkomst of een andere verplichting tot het niet openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

3° hij maakt een inbreuk op een contractuele of andere verplichting tot beperking van het gebruik van het bedrijfsgeheim.

§ 3. Het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ook als onrechtmatig beschouwd wanneer een persoon op het moment van het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim direct of indirect werd verkregen

indirectement d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite au sens du paragraphe 2.

§ 4. La production, l'offre ou la mise sur le marché, ou l'importation, l'exportation ou le stockage à ces fins de biens en infraction sont aussi considérés comme une utilisation illicite d'un secret d'affaires lorsque la personne qui exerce ces activités savait ou, eu égard aux circonstances, aurait dû savoir que le secret d'affaires était utilisé de façon illicite au sens du paragraphe 2. ».

Art. 9. Dans le même titre 8/1, il est inséré un article XI.332/5, rédigé comme suit :

« Art. XI.332/5. Une demande ayant pour objet l'application des mesures, procédures et réparations relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires est rejetée lorsque l'obtention, l'utilisation ou la divulgation alléguée du secret d'affaires a eu lieu dans l'une ou l'autre des hypothèses suivantes :

1° pour exercer le droit à la liberté d'expression et d'information établi dans la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et la Constitution, y compris le respect de la liberté et du pluralisme des médias ;

2° pour révéler une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale, à condition que le défendeur ait agi dans le but de protéger l'intérêt public général ;

3° la divulgation par des travailleurs à leurs représentants dans le cadre de l'exercice légitime par ces représentants de leur fonction conformément au droit de l'Union européenne ou au droit national, pour autant que cette divulgation ait été nécessaire à cet exercice ;

4° aux fins de la protection d'un intérêt légitime reconnu par le droit de l'Union européenne ou le droit national. ».

Art. 10. Dans le même livre XI, il est inséré un titre

van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte in de zin van paragraaf 2.

§ 4. Het produceren, aanbieden of in de handel brengen van inbreukmakende goederen, of de invoer, uitvoer of opslag van inbreukmakende goederen voor die doeleinden, wordt ook als een onrechtmatig gebruik van een bedrijfsgeheim beschouwd wanneer de persoon die dergelijke activiteiten uitvoert, wist of, gezien de omstandigheden, had moeten weten dat het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd gebruikt in de zin van paragraaf 2.”.

Art. 9. In dezelfde titel 8/1 wordt een artikel XI.332/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.332/5. Een verzoek om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, wordt afgewezen wanneer het vermeende verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim in een van de volgende gevallen plaatsvond:

1° het uitoefenen van het recht op vrijheid van meningsuiting en van informatie zoals neergelegd in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, met inbegrip van de eerbiediging van de vrijheid en het pluralisme van de media;

2° het onthullen van wangedrag, fouten of illegale activiteiten, op voorwaarde dat de verweerder handelde met het oog op de bescherming van het algemeen openbaar belang;

3° het openbaar maken van het bedrijfsgeheim door werknemers aan hun vertegenwoordigers in het kader van de rechtmatige uitoefening van hun vertegenwoordigende functies overeenkomstig het recht van de Europese Unie of het nationale recht, op voorwaarde dat deze openbaarmaking noodzakelijk was voor deze uitoefening;

4° met het oog op de bescherming van een rechtmatig belang dat erkend is in het recht van de Europese Unie of het nationale recht.”.

Art. 10. In hetzelfde boek XI wordt een titel 9/1

9/1 intitulé « Titre 9/1, – Aspects civils de la protection des secrets d'affaires ».

Art. 11. Dans le titre 9/1, inséré par l'article 10, il est inséré un chapitre 1er intitulé « Chapitre 1er. – Généralités ».

Art. 12. Dans le chapitre 1er, inséré par l'article 11, il est inséré un article XI.336/1, rédigé comme suit :

« Art. XI.336/1. Ce titre a pour objet la transposition partielle de la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites. ».

Art. 13. Dans le même titre 9/1, il est inséré un chapitre 2 intitulé « Chapitre 2. – Cessation de la pratique illicite et autres mesures ».

Art. 14. Dans le chapitre 2, inséré par l'article 13, il est inséré un article XI.336/2, rédigé comme suit :

« Art. XI.336/2. Le détenteur du secret d'affaires a le droit de demander l'application des mesures, procédures et réparations prévues par la loi afin d'empêcher, ou d'obtenir réparation pour, l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de son secret d'affaires. ».

Art. 15. Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/3, rédigé comme suit :

« Art. XI.336/3. § 1er. Lorsque le juge constate une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires, il peut ordonner à l'encontre du contrevenant l'une ou plusieurs des mesures suivantes :

1° la cessation ou, selon le cas, l'interdiction de l'obtention, l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ;

2° l'interdiction de produire, d'offrir, de mettre sur

ingevogd, luidende: "Titel 9/1, – Burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van bedrijfsgeheimen".

Art. 11. In titel 9/1, ingevogd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 1 ingevogd, luidende "Hoofdstuk 1. – Algemeenheden".

Art. 12. In hoofdstuk 1, ingevogd bij artikel 11, wordt een artikel XI.336/1 ingevogd, luidende:

"Art. XI.336/1. Deze titel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan."

Art. 13. In dezelfde titel 9/1, ingevogd bij artikel 10, wordt een hoofdstuk 2 ingevogd, luidende: "Hoofdstuk 2. – Staking van de onrechtmatige praktijk en andere maatregelen".

Art. 14. In hoofdstuk 2, ingevogd bij artikel 13, wordt een artikel XI.336/2 ingevogd, luidende:

"Art. XI.336/2. De houder van het bedrijfsgeheim heeft het recht te verzoeken om de toepassing van de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen voorzien door de wet ter voorkoming van, of om schadeloosstelling te verkrijgen voor, het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van zijn bedrijfsgeheim."

Art. 15. In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/3 ingevogd, luidende:

"Art. XI.336/3. § 1. Wanneer de rechter vaststelt dat er sprake is van onrechtmatige verkrijging, onrechtmatig gebruik of onrechtmatige openbaarmaking van een bedrijfsgeheim, kan hij, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, een of meer van de volgende maatregelen bevelen:

1° de staking van, of, indien van toepassing, het verbod op de verkrijging, het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim;

2° het verbod om inbreukmakende goederen te

le marché ou d'utiliser des produits en infraction, ou d'importer, d'exporter ou de stocker des produits en infraction à ces fins ;

3° le rappel des biens en infraction se trouvant sur le marché ;

4° la suppression du caractère infractionnel du bien en infraction ;

5° la destruction des biens en infraction ou, selon le cas, leur retrait du marché, à condition que ce retrait ne nuise pas à la protection du secret d'affaires en question ;

6° la destruction de tout ou partie de tout document, objet, matériau, substance ou fichier électronique qui contient ou matérialise le secret d'affaires ou, selon le cas, la remise au demandeur de tout ou partie de ces documents, objets, matériaux, substances ou fichiers électroniques.

§ 2. Lorsque le juge ordonne de retirer du marché des biens en infraction, il peut, à la demande du détenteur du secret d'affaires, ordonner que ces biens soient remis audit détenteur ou à des organisations caritatives.

§ 3. Les mesures visées au paragraphe 1er, 3° à 6°, sont mises en œuvre aux frais du contrevenant, à moins que des raisons particulières ne s'y opposent.

§ 4. Les mesures visées au présent article sont sans préjudice des éventuels dommages et intérêts dus au détenteur du secret d'affaires en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires. ».

Art. 16. Dans le même chapitre 2, il est inséré un article XI.336/4, rédigé comme suit :

« Art. XI.336/4. §1er. Lorsqu'il examine une demande ayant pour objet l'adoption des injonctions et mesures correctives prévues à l'article XI.336/3 et qu'il évalue leur caractère proportionné, le juge prend en considération les

produire, à offrir, in de handel te brengen of te gebruiken, of om inbreukmakende goederen voor deze doeleinden in te voeren, uit te voeren of op te slaan;

3° het terugroepen van de inbreukmakende goederen van de markt;

4° het ontdoen van de inbreukmakende goederen van hun inbreukmakende hoedanigheid;

5° de vernietiging van de inbreukmakende goederen of, indien van toepassing, het uit de handel nemen ervan, op voorwaarde dat het uit de handel nemen geen afbreuk doet aan de bescherming van het betrokken bedrijfsgeheim;

6° de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden die het bedrijfsgeheim bevatten of belichamen, of, indien van toepassing, de gehele of gedeeltelijke overhandiging aan de houder van het bedrijfsgeheim van die documenten, voorwerpen, materialen, substanties of elektronische bestanden.

§ 2. Wanneer de rechter beveelt de inbreukmakende goederen uit de handel te nemen, kan hij op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim bevelen dat deze goederen aan de houder of aan een liefdadigheidsorganisatie worden overhandigd.

§ 3. De maatregelen bedoeld in paragraaf 1, 3° tot 6°, worden uitgevoerd op kosten van de inbreukmaker, tenzij bijzondere redenen dit beletten.

§ 4. De maatregelen bedoeld in dit artikel doen geen afbreuk aan enige schadevergoeding die aan de houder van het bedrijfsgeheim verschuldigd kan zijn vanwege het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.”.

Art. 16. In hetzelfde hoofdstuk 2 wordt een artikel XI.336/4 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/4. §1. Bij het beslissen over een eis tot vaststelling van rechterlijke bevelen en corrigerende maatregelen als bedoeld in artikel XI.336/3 en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, houdt de rechter rekening

circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu :	met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:
1° la valeur ou d'autres caractéristiques du secret d'affaires ;	1° de waarde of andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;
2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires ;	2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;
3° le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ;	3° de handelwijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;
4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ;	4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;
5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties ;	5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke gevolgen van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;
6° les intérêts légitimes des tiers ;	6° de rechtmatige belangen van derden;
7° l'intérêt public ; et	7° het algemeen belang, en
8° la sauvegarde des droits fondamentaux.	8° de bescherming van grondrechten.
Lorsque le juge limite la durée des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1 ^{er} , 1° et 2°, cette durée doit être suffisante pour éliminer tout avantage commercial ou économique que le contrevenant aurait pu tirer de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.	Wanneer de rechter de looptijd van de in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen beperkt, moet deze looptijd voldoende lang zijn om de handels- en economische voordelen teniet te doen die de inbreukmaker zou hebben kunnen halen uit het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim.
§ 2. Les mesures visées à l'article XI.336/3, § 1 ^{er} , 1° et 2°, sont révoquées ou cessent autrement de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si les informations en question ne répondent plus aux exigences de l'article I.17/1, 1°, pour des raisons qui ne dépendent pas directement ou indirectement du défendeur.	§ 2. De in artikel XI.336/3, § 1, 1° en 2°, bedoelde maatregelen worden, op verzoek van de persoon jegens wie deze maatregelen kunnen worden bevolen, ingetrokken of hebben op een andere wijze niet langer uitwerking, indien de desbetreffende informatie niet langer voldoet aan de vereisten van artikel I.17/1, 1°, op gronden die niet direct of indirect aan de verweerder kunnen worden toegerekend.
§ 3. A la requête de la personne passible des mesures prévues à l'article XI.336/3, le juge peut ordonner le versement d'une compensation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application desdites mesures si l'ensemble des conditions suivantes sont remplies :	§ 3. Op verzoek van de persoon jegens wie de in artikel XI.336/3 bedoelde maatregelen kunnen worden bevolen, kan de rechter bevelen om in plaats van de toepassing van deze maatregelen een geldelijke schadeloosstelling te betalen aan de benadeelde partij, indien aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
1° la personne concernée au moment de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires	1° op het moment van het gebruiken of openbaar maken wist de betrokkene niet of had hij gezien de

ne savait pas ni, eu égard aux circonstances, n'aurait dû savoir que le secret d'affaires avait été obtenu d'une autre personne qui l'utilisait ou le divulguait de façon illicite ;

2° l'exécution des mesures en question causerait à cette personne un dommage disproportionné ; et

3° le versement d'une compensation financière à la partie lésée paraît raisonnablement satisfaisant.

Lorsqu'une compensation financière est ordonnée en lieu et place des mesures visées à l'article XI.336/3, § 1er, sous 1° et 2°, cette compensation financière ne dépasse pas le montant des redevances ou droits qui auraient été dus si la personne concernée avait demandé l'autorisation d'utiliser ledit secret d'affaires pour la période pendant laquelle l'utilisation du secret d'affaires aurait pu être interdite. ».

Art. 17. Dans le même titre 9/1, il est inséré un chapitre 3 intitulé « Chapitre 3. – Réparation du préjudice subi du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires ».

Art. 18. Dans le chapitre 3, inséré par l'article 17, il est inséré un article XI.336/5, rédigé comme suit :

« Art. XI.336/5. § 1er. Le détenteur du secret d'affaires a droit à la réparation de tout préjudice qu'il subit du fait de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires.

§ 2. Lorsque l'étendue du préjudice ne peut être déterminée d'aucune autre manière, le juge peut, de manière raisonnable et équitable, fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts.

§ 3. A la requête du détenteur du secret d'affaires, le juge peut, à titre de dommages et intérêts, ordonner la délivrance au détenteur du secret d'affaires des biens en infraction, ainsi que, dans les cas appropriés, des matériaux et instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens, et qui

omstandigheden niet hoeven weten dat het bedrijfsgeheim werd verkregen van een andere persoon die het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier gebruikte of openbaar maakte;

2° de uitvoering van de betrokken maatregelen zou die persoon onevenredige schade toebrengen, en

3° de geldelijke schadeloosstelling aan de benadeelde partij lijkt redelijkerwijs bevredigend.

Wanneer geldelijke schadeloosstelling wordt bevolen in plaats van de in artikel XI.336/3, §1, onder 1° en 2°, genoemde maatregelen, mag deze niet meer bedragen dan het bedrag van de royalty's of vergoedingen die verschuldigd waren geweest indien die persoon toestemming had gevraagd om het desbetreffende bedrijfsgeheim te gebruiken, voor de periode waarin het gebruik van het bedrijfsgeheim verboden had kunnen worden.”.

Art. 17. In dezelfde titel 9/1 wordt een hoofdstuk 3 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 3. – Vergoeding van de schade geleden door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim”.

Art. 18. In hoofdstuk 3, ingevoegd bij artikel 17, wordt een artikel XI.336/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.336/5. § 1. De houder van het bedrijfsgeheim heeft recht op de vergoeding van elke schade die hij door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

§ 3. De rechter kan, op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, bij wijze van schadevergoeding, de afgifte bevelen aan de houder van het bedrijfsgeheim van de inbreukmakende goederen, alsmede, in passende gevallen, van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van

sont encore en possession du défendeur. Si la valeur de ces biens, matériaux et instruments dépasse l'étendue du dommage réel, le juge fixe la somme à payer par le demandeur. ».

Art. 19. Dans le même livre XI, l'intitulé du titre 10, inséré par la loi du 19 avril 2014, est complété par les mots « et des secrets d'affaires ».

Art. 20. Dans le même titre 10, il est inséré un chapitre 4/1, intitulé « Chapitre 4/1. – Compétence et dispositions procédurales en matière de secrets d'affaires ».

Art. 21. Dans le chapitre 4/1, inséré par l'article 20, il est inséré un article XI.342/1, rédigé comme suit :

« Art. XI.342/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le tribunal de commerce connaît, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises, de toutes les demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, quel que soit le montant de la demande.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er :

1° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite a eu lieu ou, au choix du demandeur, le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence ;

2° le tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Est nulle de plein droit toute convention contraire aux dispositions du paragraphe 2.

Les dispositions du présent article ne font

die goederen zijn gebruikt, en die nog in het bezit van de verweerder zijn. Indien de waarde van die goederen, materialen en werktuigen de omvang van de werkelijke schade overschrijdt, bepaalt de rechter de door de houder van het bedrijfsgeheim te betalen opleg.”.

Art. 19. In hetzelfde boek XI wordt titel 10, ingevoegd bij de wet van 19 april 2014, aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 20. In dezelfde titel 10 wordt een hoofdstuk 4/1 ingevoegd, luidende: “Hoofdstuk 4/1. – Bevoegdheid en procedurele bepalingen inzake bedrijfsgeheimen”.

Art. 21. In hoofdstuk 4/1, ingevoegd bij artikel 20, wordt een artikel XI.342/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, neemt de rechtbank van koophandel, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn, kennis van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, ongeacht het bedrag van de vordering.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd :

1° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Is van rechtswege nietig elke met de bepalingen van de paragraaf 2 strijdige overeenkomst.

De bepalingen van dit artikel staan nochtans niet

toutefois pas obstacle à ce que les litiges relatifs à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires soient portés devant les tribunaux arbitraux. ».

Art. 22. Dans le même chapitre 4/1 il est inséré un article XI.342/2, rédigé comme suit :

« Art. XI.342/2. Sans préjudice de l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail et de l'article XVII.5, les demandes concernant les secrets d'affaires se prescrivent par 5 ans.

Ce délai de prescription commence à courir à partir du jour qui suit celui où le demandeur a connaissance :

1° du comportement et du fait que ce comportement constitue une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d'un secret d'affaires ; et

2° de l'identité du contrevenant.

Les demandes visées au premier alinéa se prescrivent en tout cas par vingt ans à partir du jour qui suit celui où s'est produite l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite. ».

Art. 23. Dans le même chapitre 4/1 il est inséré un article XI.342/3, rédigé comme suit :

« Art. XI.342/3. § 1er. Dans le cadre de procédures judiciaires engagées en raison de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, le juge peut, sur requête du demandeur, prescrire l'affichage de sa décision ou du résumé qu'il en rédige, pendant le délai qu'il détermine, aussi bien à l'extérieur qu'à l'intérieur des établissements du contrevenant et ordonner la publication de son jugement ou du résumé par la voie de journaux ou de toute autre manière, le tout aux frais du contrevenant.

Les mesures visées au premier alinéa respectent les dispositions relatives au caractère confidentiel des secrets d'affaires, comme le prévoit l'article 871bis du Code Judiciaire.

§ 2. Lorsqu'il décide d'ordonner ou non une mesure visée au paragraphe 1er et qu'il évalue son

in de weg dat de geschillen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, voor de scheidsrechten gebracht worden.”.

Art. 22. In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/2. Onverminderd artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en artikel XVII.5, verjaren vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen na verloop van 5 jaar.

Deze verjaringstermijn begint te lopen vanaf de dag die volgt op de dag waarop de eiser kennis heeft van:

1° de gedragingen en het feit dat deze gedraging een onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim vormt; en

2° de identiteit van de inbreukmaker.

De in het eerste lid vermelde vorderingen verjaren in ieder geval door verloop van twintig jaar vanaf de dag volgend op die waarop het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken zich heeft voorgedaan.”.

Art. 23. In hetzelfde hoofdstuk 4/1 wordt een artikel XI.342/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XI.342/3. § 1. De rechter kan in het kader van gerechtelijke procedures wegens het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, op verzoek van de eiser, bevelen dat zijn beslissing of de samenvatting die hij opstelt wordt aangeplakt tijdens de door hem bepaalde termijn, zowel buiten als binnen de inrichtingen van de inbreukmaker en dat zijn vonnis of de samenvatting ervan in kranten of op enige andere wijze wordt bekendgemaakt, dit alles op kosten van de inbreukmaker.

De in het eerste lid bedoelde maatregelen nemen de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen in acht, zoals bepaald in artikel 871bis van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De rechter houdt, bij de beslissing over een bevel tot een in paragraaf 1 bedoelde maatregel

caractère proportionné, le juge prend en considération, le cas échéant, la valeur du secret d'affaires, le comportement du contrevenant lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires, l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ainsi que la probabilité que le contrevenant continue à utiliser ou divulguer de façon illicite le secret d'affaires.

Le juge prend également en considération le fait que les informations relatives au contrevenant seraient ou non de nature à permettre l'identification d'une personne physique et, dans l'affirmative, le fait que la publication de ces informations serait ou non justifiée, notamment au regard du préjudice éventuel que cette mesure pourrait causer à la vie privée et la réputation du contrevenant. ».

en bij de beoordeling van de evenredigheid ervan, in voorkomend geval rekening met de waarde van het bedrijfsgeheim, de handelswijze van de inbreukmaker bij het verkrijgen, het gebruiken of het openbaar maken van het bedrijfsgeheim, de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim, alsmede met de kans dat de inbreukmaker het bedrijfsgeheim op een onrechtmatige manier blijft gebruiken of openbaar maken.

De rechter houdt tevens rekening met de vraag of de informatie over de inbreukmaker kan leiden tot het identificeren van een natuurlijk persoon en, indien dit het geval is, of de bekendmaking van deze informatie gerechtvaardigd is, met name in het licht van de mogelijke schade die een dergelijke maatregel kan veroorzaken voor de persoonlijke levenssfeer en reputatie van de inbreukmaker.”.

Section 3 - Modifications apportées au livre XVII du Code de droit économique

Art. 24. Dans le livre XVII, titre 1er, chapitre 4, du Code de droit économique, inséré par les lois du 26 décembre 2013 et du 19 avril 2014, il est inséré une section 3 intitulée « Section 3. – Action en cessation en cas d'obtention, d'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires ».

Art. 25. Dans la section 3, insérée par l'article 25, il est inséré un article XVII.21/1, rédigé comme suit:

« Art. XVII.21/1. § 1er. Sans préjudice des compétences du tribunal du travail, le président du tribunal de commerce constate l'existence et ordonne la cessation de toute obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires au sens du titre 8/1 du livre XI, ou, le cas échéant, interdit l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires au sens du titre 8/1 du livre XI.

§ 2. Est seul compétent pour connaître de la demande visée au paragraphe 1er :

1° le président du tribunal établi au siège de la

Afdeling 3 – Wijzigingen aangebracht aan boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Art. 24. In boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd bij de wetten van 26 december 2013 en 19 april 2014, wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: “Afdeling 3. – Vordering tot staking in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim”.

Art. 25. In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 25, wordt een artikel XVII.21/1 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/1. § 1. Onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank, stelt de voorzitter van de rechtbank van koophandel het bestaan vast en beveelt hij de staking van elk onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim in de zin van titel 8/1 van boek XI, of, indien van toepassing, verbiedt het onrechtmatige gebruik of de onrechtmatige openbaarmaking van het bedrijfsgeheim in de zin van titel 8/1 van boek XI.

§ 2. Tot kennisneming van de vordering bedoeld in paragraaf 1 is alleen bevoegd :

1° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd

cour d'appel dans le ressort de laquelle l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite du secret d'affaires a eu lieu ou, au choix du demandeur, le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le défendeur ou un des défendeurs a son domicile ou sa résidence ;

2° le président du tribunal établi au siège de la cour d'appel dans le ressort de laquelle le demandeur a son domicile ou sa résidence, lorsque le défendeur, ou un des défendeurs, n'a pas de domicile ou de résidence dans le Royaume.

§ 3. Toute action en cessation de l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, visée au paragraphe 1er, qui a également pour objet la cessation d'un acte visé à l'article XVII.1 est portée exclusivement devant le président du tribunal compétent en vertu des paragraphes 1er et 2. ».

Art. 26. Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/2, rédigé comme suit :

« Art. XVII.21/2. Lorsqu'il ordonne la cessation, le président peut ordonner les mesures prévues à l'article XI.336/3, § 1er, 2° à 6°, §§ 2 et 3, pour autant que ces mesures soient de nature à contribuer à la cessation de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou de leurs effets, à l'exclusion des mesures de réparation du préjudice causé par cette atteinte.

L'article XI.336/4, § 1er et 2 s'applique par analogie. »

Art. 27. Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/3, rédigé comme suit :

« Art. XVII.21/3. L'action est formée et instruite selon les formes du référé.

Il est statué sur l'action nonobstant toute poursuite exercée en raison des mêmes faits devant une juridiction pénale.

waar het hof van beroep zijn zetel heeft in het rechtsgebied waarin het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim plaatsvond of, naar keuze van de eiser, de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarin de verweerder of een van de verweerders zijn woon- of verblijfplaats heeft;

2° de voorzitter van de rechtbank die is gevestigd waar het hof van beroep zijn zetel heeft, in het rechtsgebied waarvan de eiser zijn woon- of verblijfplaats heeft, ingeval de verweerder, of een van de verweerders, in het Rijk geen woon- of verblijfplaats heeft.

§ 3. Elke vordering tot staking voor het beëindigen van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, bedoeld in paragraaf 1, die ook de staking tot voorwerp heeft van een handeling bedoeld in artikel XVII.1 wordt uitsluitend voor de voorzitter van de krachtens paragrafen 1 en 2 bevoegde rechtbank gebracht.”.

Art. 26. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/2 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/2. De voorzitter kan, wanneer hij de staking beveelt, maatregelen bevelen zoals bepaald in artikel XI.336/3, § 1, 2° tot 6°, §§ 2 en 3, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan, met uitzondering van de maatregelen tot herstel van de schade die door deze inbreuk wordt berokkend.

Artikel XI.336/4, §§1 en 2 is van overeenkomstige toepassing.”

Art. 27. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/3 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/3. De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Op de vordering wordt uitspraak gedaan, niettegenstaande enige vervolging die voor de strafrechter wordt ingesteld wegens dezelfde feiten.

Le jugement est exécutoire par provision, nonobstant tout recours et sans caution, sauf si le juge a ordonné qu'il en serait fourni une. ».

Art. 28. Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/4, rédigé comme suit :

« Art. XVII.21/4. L'action fondée sur l'article XVII.21/1, § 1er, est formée à la demande des personnes habilitées à agir contre l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires, conformément à l'article XI.336/2. ».

Art. 29. Dans la même section 3, il est inséré un article XVII.21/5, rédigé comme suit :

« Art. XVII.21/5. Sans préjudice de l'application de l'article XI.342/3, les mesures de publicité ne peuvent toutefois être autorisées que si elles sont de nature à contribuer à la cessation de l'acte incriminé ou de ses effets.

Le président du tribunal fixe le montant que la partie à qui une mesure de publicité a été accordée conformément au premier alinéa et qui a exécuté la mesure malgré un recours introduit à temps contre le jugement, devra payer à la partie au détriment de laquelle la mesure de publicité a été prononcée, si celle-ci est annulée en appel. ».

CHAPITRE 3 - Modifications apportées au Code judiciaire

Art. 30. L'article 574 du Code Judiciaire, modifié en dernier lieu par la loi du 26 mars 2014, est complété par un 20°, rédigé comme suit :

« 20° des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires, sans préjudice des compétences du tribunal du travail. ».

Art. 31. Dans l'article 578, 1° du même Code, les mots « des secrets de fabrication » sont remplacés par les mots « d'un secret d'affaires ». ».

Het vonnis is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande voorziening en zonder borgstelling, tenzij de rechter heeft bevolen dat een borg moet worden gesteld. ».

Art. 28. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/4 ingevoegd, luidende:

“XVII.21/4. De vordering op grond van artikel XVII.21/1, § 1, wordt ingesteld op verzoek van de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig artikel XI.336/2.”.

Art. 29. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel XVII.21/5 ingevoegd, luidende:

“Art. XVII.21/5. Onverminderd de toepassing van artikel XI.342/3, mogen de maatregelen van openbaarmaking evenwel slechts worden toegestaan indien zij er kunnen toe bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophouden.

De voorzitter van de rechtbank stelt het bedrag vast dat de partij aan wie een publicatiemaatregel overeenkomstig het eerste lid werd toegekend en die de maatregel heeft uitgevoerd niettegenstaande tijdig beroep tegen het vonnis werd ingesteld, zal verschuldigd zijn aan de partij in wiens nadeel de publicatiemaatregel werd uitgesproken, indien deze in beroep ongedaan wordt gemaakt.”.

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen aangebracht aan het Gerechtelijk Wetboek

Art. 30. Artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 maart 2014, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° van vorderingen betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

Art. 31. In artikel 578, 1° van hetzelfde Wetboek worden de woorden “het fabrieksgeheim” vervangen door de woorden “een

Art. 32. L'article 584, alinéa 5, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 mai 2015, est complété par un 6°, rédigé comme suit :

« 6° ordonner, dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite d'un secret d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, et à la demande du détenteur du secret d'affaires, la saisie à titre conservatoire des biens en infraction, y compris de produits importés, ou la remise de ces biens, de façon à empêcher leur entrée ou leur circulation sur le marché. ».

Art. 33. L'article 589 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 octobre 2015, est complété par un 20°, rédigé comme suit :

« 20° à l'article XVII.21/1 du Code de droit économique, sans préjudice des compétences du tribunal du travail. ».

Art. 34. Dans la troisième partie, titre III du même Code il est inséré un article 633quinquies/1, rédigé comme suit :

« Art. 633quinquies/1. §1er. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visées à l'article 574, 20°, les tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 2. Sont seuls compétents pour connaître des demandes relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite des secrets d'affaires visées à l'article 574, 20°, introduites sur base de l'article 584, les présidents des tribunaux de commerce établis au siège d'une cour d'appel.

§ 3. Sont seuls compétents pour connaître d'une action visée à l'article 589, 20°, tendant à la cessation de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite d'un secret d'affaires, les présidents des tribunaux de commerce établis au

siège d'une cour d'appel.

Art. 32. Artikel 584, vijfde lid, van hetzelfde wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 mei 2015 wordt aangevuld met een bepaling onder 6°, luidende:

“6° bevelen, in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, en op verzoek van de houder van het bedrijfsgeheim, om ten bewarende titel beslag te leggen op de inbreukmakende goederen, met inbegrip van ingevoerde goederen, of om ze af te geven, om te vermijden dat ze in de handel worden gebracht of zich in het handelsverkeer bevinden.”.

Art. 33. Artikel 589 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, wordt aangevuld met een bepaling onder 20°, luidende:

“20° in artikel XVII.21/1 van het Wetboek van economisch recht, onverminderd de bevoegdheden van de arbeidsrechtbank.”.

Art. 34. In deel 3, titel III, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 633quinquies/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 633quinquies/1. §1. Enkel de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van de in artikel 574, 20° bedoelde vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

§ 2. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim bedoeld in artikel 574, 20°, ingesteld op grond van artikel 584.

§ 3. Enkel de voorzitters van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn in de zetel van een hof van beroep zijn bevoegd om kennis te nemen van een vordering bedoeld in artikel 589, 20°, die het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of

siège d'une cour d'appel. ».

Art. 35. Dans la quatrième partie, livre II, titre III, chapitre VIII, section 1ère, du même Code, il est inséré un article 871bis, rédigé comme suit :

« Art. 871bis. § 1er. Les parties, leurs avocats ou autres représentants, les magistrats et le personnel judiciaire, les témoins, les experts et toute autre personne participant à une procédure judiciaire dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné, ou ayant accès à des documents faisant partie d'une telle procédure judiciaire, ne sont pas autorisés à utiliser ou divulguer un secret d'affaires ou un secret d'affaires allégué au sens de l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique que le juge a, en réponse à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, qualifié de confidentiel et dont ils ont eu connaissance en raison de cette participation ou de cet accès.

L'obligation de confidentialité visée au premier alinéa perdure après la fin de la procédure judiciaire. Toutefois, elle cesse d'exister dans chacune des circonstances suivantes :

1° lorsqu'il est constaté, dans une décision définitive, que le secret d'affaires allégué ne remplit pas les conditions prévues à l'article I.17/1, 1° du Code de droit économique ; ou

2° lorsque les informations en cause sont devenues, au fil du temps, généralement connues des personnes appartenant aux milieux qui s'occupent normalement de ce genre d'informations, ou sont devenues aisément accessibles à ces personnes.

§ 2. Le juge peut en outre, à la demande dûment motivée d'une partie intéressée ou d'office, prendre les mesures particulières suivantes pour protéger le caractère confidentiel de tout secret d'affaires ou secret d'affaires allégué utilisé ou mentionné au cours d'une procédure judiciaire :

1° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès à

openbaar maken van een bedrijfsgeheim beoogt te staken.".

Art. 35. In deel 4, titel III, hoofdstuk VIII, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 871bis ingevoegd, luidende:

"Art. 871bis. § 1. De partijen, hun advocaten of andere vertegenwoordigers, magistraten en gerechtelijk personeel, getuigen, deskundigen en alle andere personen die door hun deelname aan een gerechtelijke procedure, of door hun toegang tot de documenten die deel uitmaken van deze procedure, kennis hebben gekregen van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1° van het Wetboek van economisch recht, dat de rechter, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, als vertrouwelijk heeft aangemerkt, mogen dit bedrijfsgeheim of vermeende bedrijfsgeheim niet gebruiken of openbaar maken.

De in het eerste lid genoemde verplichting tot het bewaren van de vertrouwelijkheid blijft van kracht na beëindiging van de gerechtelijke procedure. Deze verplichting houdt evenwel op te bestaan in elk van de volgende situaties:

1° wanneer bij definitieve beslissing is vastgesteld dat het vermeende bedrijfsgeheim niet voldoet aan de in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht bepaalde voorwaarden, of

2° wanneer na verloop van tijd de desbetreffende informatie algemeen bekend wordt bij of gemakkelijk toegankelijk wordt voor personen binnen de kringen die zich gewoonlijk bezighouden met de desbetreffende soort informatie.

§ 2. De rechter kan bovendien, op een met redenen omkleed verzoek van een belanghebbende partij of op eigen initiatief, de volgende maatregelen nemen om de vertrouwelijkheid te bewaren van een bedrijfsgeheim of een vermeend bedrijfsgeheim dat tijdens een gerechtelijke procedure wordt gebruikt of genoemd :

1° de toegang tot de documenten die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen

tout ou partie des documents contenant des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués produits par les parties ou par des tiers ;

2° restreindre aux personnes ou catégories de personnes qu'il désigne expressément l'accès aux audiences, lorsque des secrets d'affaires ou des secrets d'affaires allégués sont susceptibles d'y être divulgués, ainsi qu'aux procès-verbaux ou notes d'audience ;

3° mettre à la disposition de toute personne autre que celles faisant partie des personnes ou catégories de personnes visées aux 1° et 2° une version non confidentielle de toute décision judiciaire dans laquelle les passages contenant des secrets d'affaires ont été supprimés ou biffés.

Le nombre de personnes expressément désignées ou appartenant aux catégories de personnes expressément désignées visées aux 1° et 2°, ne peut pas être supérieur à ce qui est nécessaire pour garantir aux parties à la procédure judiciaire le respect de leur droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial et il comprend, au moins, une personne physique pour chaque partie et l'avocat de chaque partie ou d'autres représentants de ces parties à la procédure judiciaire.

§ 3. Lorsqu'il se prononce sur les mesures visées au paragraphe 2, le juge évalue leur caractère proportionné. A cet effet, le juge prend en considération la nécessité de garantir le droit à un recours effectif et à accéder à un tribunal impartial, les intérêts légitimes des parties et, le cas échéant, des tiers, ainsi que tout dommage que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait causer à l'une ou l'autre des parties et, le cas échéant, à des tiers.

§ 4. La personne qui ne respecte pas l'obligation prévue au paragraphe 1er ou la mesure prise en vertu du paragraphe 2 peut être condamnée à une amende de 500 à 25.000 euros, sans préjudice des

bevatzen die de partijen of derden hebben ingediend, volledig of gedeeltelijk beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

2° de toegang tot hoorzittingen waarin die bedrijfsgeheimen of vermeende bedrijfsgeheimen openbaar kunnen worden gemaakt, en tot de verslagen of afschriften van deze hoorzittingen, beperken tot de personen of categorieën van personen die hij uitdrukkelijk aanwijst;

3° een niet-vertrouwelijke versie van rechterlijke uitspraken ter beschikking stellen aan anderen dan degenen die tot de uitdrukkelijk aangewezen personen of categorieën van personen bedoeld onder de bepalingen 1° en 2° behoren, waarin de delen die de bedrijfsgeheimen bevatten, zijn geschrapt of bewerkt.

De onder de bepalingen 1° en 2°, bedoelde uitdrukkelijk aangewezen personen of personen die behoren tot uitdrukkelijk aangewezen categorieën van personen mogen niet talrijker zijn dan nodig is om ervoor te zorgen dat wordt voldaan aan het recht voor de partijen bij de gerechtelijke procedure op een doeltreffende voorziening in rechte en op een eerlijk proces, en onder die personen bevindt zich ten minste één natuurlijk persoon van elke partij alsmede de respectieve advocaten of andere vertegenwoordigers van deze partijen bij de gerechtelijke procedure.

§ 3. Bij zijn beslissing over de in paragraaf 2 bedoelde maatregelen beoordeelt de rechter de evenredigheid ervan. Hij neemt hierbij in het bijzonder het waarborgen van het recht op een doeltreffende voorziening en op een eerlijk proces in acht, alsmede de rechtmatige belangen van de partijen en, indien van toepassing, van derden, alsook de mogelijke schade voor een van de partijen en, indien van toepassing, voor derden, als gevolg van het bevelen of afwijzen van dergelijke maatregelen.

§ 4. De persoon die de in paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 genomen maatregel niet naleeft, kan worden veroordeeld tot een geldboete van 500 tot 25.000 euro, onverminderd de schadevergoeding die

dommages et intérêts qui seraient réclamés.

En ce cas, il y sera statué par la même décision dans la mesure où il est fait droit à une demande de dommages et intérêts pour non-respect de l'obligation prévue au paragraphe 1er ou de la mesure prise en vertu du paragraphe 2. Si tel n'est pas le cas, les parties seront invitées à s'expliquer conformément à l'article 775.

Tous les cinq ans, le Roi peut adapter les sommes minimales et maximales au coût de la vie. Le recouvrement de l'amende est poursuivi par toutes voies de droit à la diligence de l'administration de l'Enregistrement et des Domaines.

§ 5. Tout traitement de données à caractère personnel en vertu de cet article est effectué conformément à la réglementation relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel. ».

Art. 36. Dans la quatrième partie, livre IV, du même Code, l'intitulé du chapitre XIXbis, inséré par la loi du 10 mai 2007, est complété par les mots « et de secrets d'affaires ».

Art. 37. Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XIXbis, du même Code, inséré par la loi du 10 mai 2007, il est inséré une section 3, intitulée « Section 3. Des mesures provisoires appliquées aux secrets d'affaires ».

Art. 38. Dans la section 3, insérée par l'article 37, il est inséré un article 1369*quater*, rédigé comme suit :

« Art. 1369*quater*. Le président du tribunal de commerce qui statue au provisoire dans le cas d'une obtention, utilisation ou divulgation illicite de secrets d'affaires visé à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, prend en considération, lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande ou si celle-ci est rejetée, et qu'il évalue son caractère proportionné, les circonstances particulières de l'espèce, y compris, s'il y a lieu :

gevorderd zou worden.

In dat geval wordt in dezelfde beslissing daarover uitspraak gedaan voor zover schadevergoeding wordt gevorderd en toegekend wegens niet-naleving van de paragraaf 1 bedoelde verplichting of de overeenkomstig paragraaf 2 bedoelde maatregel. Indien dit niet het geval is, worden de partijen verzocht toelichting te geven overeenkomstig artikel 775.

De Koning kan het minimum- en maximumbedrag om de vijf jaar aanpassen aan de kosten van het levensonderhoud. De boete wordt geïnd door de administratie van de Registratie en Domeinen met aanwending van alle middelen van recht.

§ 5. Het verwerken van persoonsgegevens krachtens dit artikel vindt plaats in overeenstemming met de regelgeving betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.”.

Art. 36. In deel 4, boek IV, van hetzelfde Wetboek, wordt het opschrift van de titel van Hoofdstuk XIXbis aangevuld met de woorden “en bedrijfsgeheimen”.

Art. 37. In deel 4, Boek IV, hoofdstuk XIXbis, van hetzelfde Wetboek wordt een afdeling 3 ingevoegd, luidende: “Afdeling 3. Voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen”.

Art. 38. In afdeling 3, ingevoegd bij artikel 37, wordt een artikel 1369*quater* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*quater*. De voorzitter van de rechtbank van koophandel die bij voorraad uitspraak doet in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht, houdt bij zijn beslissing over het inwilligen of verwerpen van de vordering, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan, rekening met de specifieke omstandigheden van het geval, met inbegrip van, in voorkomend geval:

1° la valeur ou d'autres caractéristiques du secret d'affaires ;

2° les mesures prises pour protéger le secret d'affaires ;

3° le comportement du défendeur lors de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires ;

4° l'incidence de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ;

5° les intérêts légitimes des parties et l'incidence que l'octroi ou le refus de ces mesures pourrait avoir sur les parties ;

6° les intérêts légitimes des tiers ;

7° l'intérêt public ;

8° la sauvegarde des droits fondamentaux. ».

Art. 39. Dans la même section 3 il est inséré un article 1369quinquies, rédigé comme suit :

« Art. 1369quinquies. Dans le cas où il est fait application de l'article 584 du Code judiciaire par une personne pouvant agir en justice pour faire cesser l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires visée à l'article XI.332/4 du Code de droit économique, les mesures provisoires seront révoquées ou cesseront de produire leurs effets, à la demande du défendeur, si :

1° le demandeur n'engage pas, dans un délai raisonnable, de procédure conduisant à une décision au fond devant une juridiction compétente ; ce délai sera déterminé par l'autorité judiciaire ordonnant les mesures ou, en l'absence d'une telle détermination, dans un délai ne dépassant pas vingt jours ouvrables ou trente et un jours calendrier, selon le délai le plus long à compter de la signification de l'ordonnance ;

2° les informations en question ne répondent plus aux exigences, visées à l'article I.17/1, 1°, du Code de droit économique, pour être qualifiées comme secret d'affaires pour des raisons qui ne dépendent pas du défendeur. ».

1° de waarde en andere specifieke kenmerken van het bedrijfsgeheim;

2° de maatregelen die zijn genomen om het bedrijfsgeheim te beschermen;

3° de handelswijze van de verweerder bij het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

4° de effecten van het onrechtmatig gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim;

5° de rechtmatige belangen van de partijen en de mogelijke effecten van het bevelen of afwijzen van de maatregelen voor de partijen;

6° de rechtmatige belangen van derden;

7° het algemeen belang;

8° de bescherming van grondrechten.".

Art. 39. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369quinquies ingevoegd, luidende:

"Art. 1369quinquies. Wanneer een persoon, die voor de rechtbank kan optreden om het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als bedoeld in artikel XI.332/4 van het Wetboek van economisch recht te doen staken, het artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek toepast, worden de voorlopige maatregelen op verzoek van de verweerder herroepen of houden ze op gevolg te hebben, indien:

1° de eiser niet binnen een redelijke termijn een procedure instelt die leidt tot een beslissing ten gronde bij een bevoegde rechterlijke instantie; deze termijn wordt bepaald door de rechterlijke instantie die de maatregelen gelast of, bij gebreke daarvan, binnen een termijn van ten hoogste twintig werkdagen of eenendertig kalenderdagen, naar gelang van welke van beide termijnen de langste is vanaf de betekening van de beschikking;

2° de betreffende informatie niet langer voldoet aan de eisen om als bedrijfsgeheim gekwalificeerd te worden, bedoeld in artikel I.17/1, 1°, van het Wetboek van economisch recht, op gronden die niet aan de verweerder kunnen worden toegerekend.".

Art. 40. Dans la même section 3 il est inséré un article 1369*sexies*, rédigé comme suit :

« Art. 1369*sexies*. § 1er. Le tribunal peut, en lieu et place des mesures visées à l'article 1369*quinquies*, subordonner la poursuite de l'utilisation illicite alléguée d'un secret d'affaires à la constitution d'une garantie destinée à assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Le tribunal ne peut pas ordonner la divulgation du secret d'affaires en échange de la constitution de garanties.

§ 2. Le tribunal peut subordonner les mesures visées à l'article 1369*quinquies* à la constitution par le demandeur d'un cautionnement convenable ou d'une garantie équivalente adéquate destiné à assurer l'indemnisation éventuelle de tout préjudice subi par le défendeur et, le cas échéant, par toute autre personne touchée par les mesures, conformément à l'article 1369*septies*. ».

Art. 41. Dans la même section 3 il est inséré un article 1369*septies*, rédigé comme suit :

« Art. 1369*septies*. Dans les cas où les mesures provisoires sont révoquées ou cessent d'être applicables en raison de toute action ou omission du demandeur, ou dans les cas où il est constaté ultérieurement qu'il n'y a pas eu obtention, utilisation ou divulgation illicite du secret d'affaires ou menace d'un tel comportement, le tribunal peut ordonner au demandeur, sur demande du défendeur ou d'un tiers lésé, un dédommagement approprié en réparation de tout dommage causé par ces mesures. ».

Art. 42. Dans la quatrième partie, livre IV, chapitre XXIII, du même Code, modifié par la loi du 31 janvier 1980, l'article 1385*bis*, dont le texte actuel formera le paragraphe 1er, est complété par un paragraphe 2 rédigé comme suit :

« § 2. Le juge peut, à la demande d'une partie, condamner l'autre partie, dans le cas où les dispositions relatives à la confidentialité visées à l'article 871*bis* ne sont pas respectées, au paiement d'une astreinte.

Art. 40. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*sexies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*sexies*. § 1. Als alternatief voor de in artikel 1369*quinquies* bedoelde maatregelen, kan de rechtbank aan de voortzetting van het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim de voorwaarde verbinden dat een zekerheid wordt gesteld voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. De rechtbank kan niet bevelen dat het bedrijfsgeheim openbaar gemaakt wordt in ruil voor het stellen van zekerheden.

§ 2. De rechtbank kan aan de in artikel 1369*quinquies* bedoelde maatregelen de voorwaarde verbinden dat de eiser een passende zekerheid of een gelijkwaardige garantie stelt voor de eventuele schadeloosstelling van alle door de verweerden, indien van toepassing, door andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben, geleden schade, zoals bepaald in artikel 1369*septies*.”.

Art. 41. In dezelfde afdeling 3 wordt een artikel 1369*septies* ingevoegd, luidende:

“Art. 1369*septies*. Indien de voorlopige maatregelen worden herroepen of wanneer zij vervallen wegens enig handelen of nalaten van de eiser, of indien later wordt vastgesteld dat er geen sprake is van onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of dreiging van dergelijk gedrag, kan de rechtbank, op verzoek van de verweerder of een benadeelde derde, de eiser gelasten de verweerder of de benadeelde derde op passende wijze schadeloos te stellen voor de door deze maatregelen toegebrachte schade.”.

Art. 42. In deel 4, boek IV, hoofdstuk XXIII, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 31 januari 1980, wordt artikel 1385*bis*, waarvan de bestaande tekst paragraaf 1 zal vormen, aangevuld met een paragraaf 2, luidende:

“§ 2. De rechter kan op vordering van één der partijen de wederpartij veroordelen tot betaling van een dwangsom, voor het geval dat de bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen, zoals bepaald in artikel 871*bis*,

La demande est recevable, même si elle est introduite pour la première fois sur opposition ou en degré d'appel.

L'astreinte ne peut être encourue avant la signification du jugement qui l'a prononcée.

Le juge peut accorder au condamné un délai pendant lequel l'astreinte ne peut être encourue. ».

niet worden nageleefd.

De vordering is ontvankelijk ook wanneer zij voor het eerst in verzet of in hoger beroep wordt ingesteld.

De dwangsom kan niet worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld.

De rechter kan bepalen dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren.”.

CHAPITRE 4 - Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978

Art. 43. Dans l'article 17 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, le 3°, est remplacé par ce qui suit :

« 3° de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci :

a) de divulguer de manière illicite, au sens du titre 8/1 du livre XI du Code de droit économique, un secret d'affaires au sens de l'article I.17/1, 1° du même Code, dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle, ainsi que de divulguer le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle ;

b) de se livrer ou de coopérer à tout acte de concurrence déloyale ; ».

CHAPITRE 5 – Dispositions transitoires

Art. 44. Les dispositions de la présente loi s'appliquent immédiatement à partir de l'entrée en vigueur, avec maintien toutefois des droits acquis au moment de son entrée en vigueur.

HOOFDSTUK 4 – Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978

Art. 43. In artikel 17 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

“3° zowel gedurende de overeenkomst als na het beëindigen daarvan, zich ervan te onthouden :

a) een bedrijfsgeheim in de zin van artikel I.17/1, 1° van het Wetboek van economisch recht, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, op onrechtmatige wijze openbaar te maken in de zin van titel 8/1 van boek XI van hetzelfde Wetboek, alsook geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitoefening van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken;

b) daden van oneerlijke concurrentie te verrichten of daaraan mede te werken;”.

HOOFDSTUK 5 – Overgangsbepalingen

Art. 44. De bepalingen van deze wet zijn onmiddellijk van toepassing bij de inwerkingtreding, met behoud evenwel van de rechten die bij de inwerkingtreding ervan zijn verworven.

Les procédures judiciaires entamées avant l'entrée en vigueur de la présente loi sont poursuivies conformément aux dispositions applicables au moment du début de la procédure.

De gerechtelijke procedures die voor de inwerkingtreding van deze wet zijn ingesteld, worden afgehandeld volgens de bepalingen die ten tijde van het instellen van de procedure van toepassing waren.

Donné à

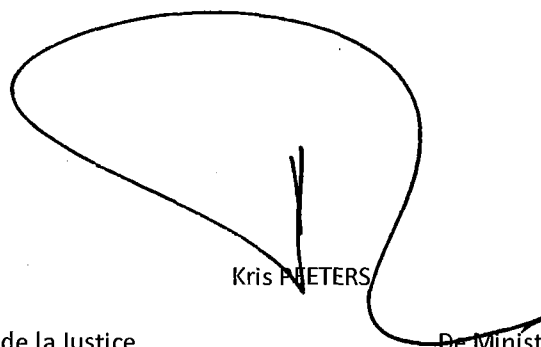
Gegeven te

Par le Roi :

Van Koningswege:

Le Ministre de l'Économie,

De Minister van Economie,

Kris PEETERS

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

Koen GEENS

ROYAUME DE BELGIQUE

**SERVICE PUBLIC FEDERAL ECONOMIE, P.M.E.,
CLASSES MOYENNES ET ENERGIE**

**Avant-projet de loi relative à la protection des
secrets d'affaires**

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi a pour objectif de transposer la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites.

Cette directive vise à harmoniser les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires, afin de garantir un même niveau de protection dans l'ensemble de l'Union européenne. Elle prévoit une harmonisation minimale, de sorte que les Etats membres ont la possibilité de prévoir une plus grande protection contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires, à condition que certaines mesures de sauvegarde en vue de la protection des intérêts des tiers soient mises en œuvre.

La directive ne crée pas de nouveau droit de propriété intellectuelle ni de droit exclusif d'interdiction pour le titulaire d'un secret d'affaires mais elle prévoit une série de normes de conduite. La transposition en droit belge s'effectue par des modifications apportées au Code de droit économique, au Code judiciaire et à la loi relative aux contrats de travail.

EXPOSÉ DES MOTIFS

I.- Exposé général

MESDAMES, MESSIEURS,

Le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations vise à instaurer

KONINKRIJK BELGIE

**FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O.,
MIDDENSTAND EN ENERGIE**

**Voorontwerp van wet betreffende de
bescherming van bedrijfsgeheimen**

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp heeft als oogmerk de omzetting van richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan.

Deze richtlijn strekt ertoe een harmonisatie tot stand te brengen van de bepalingen betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, teneinde in eenzelfde niveau van bescherming te voorzien in de hele Europese Unie. Ze voorziet daarbij in een minimumharmonisatie, zodat de mogelijkheid bestaat voor de lidstaten om te voorzien in verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, op voorwaarde dat een aantal waarborgen ter bescherming van de belangen van derden tot stand worden gebracht.

De richtlijn creëert geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of een exclusief verbodsrecht voor de houder van een bedrijfsgeheim, maar voorziet in een aantal gedragsnormen. De omzetting in het Belgische recht gebeurt via wijzigingen aan het Wetboek van economisch recht, aan het Gerechtelijk Wetboek en aan de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten

MEMORIE VAN TOELICHTING

I.- Algemene toelichting

DAMES EN HEREN,

Het wetsontwerp dat de regering de eer heeft u ter beraadslaging voor te leggen, beoogt een

un cadre juridique pour la protection des secrets d'affaires en Belgique et a pour but de respecter l'obligation de l'Etat belge de transposer en droit national la directive (UE) 2016/943 du Parlement européen et du Conseil du 8 juin 2016 sur la protection des savoir-faire et des informations commerciales non divulgués (secrets d'affaires) contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites (ci-après « la directive »).

Les secrets d'affaires comprennent les savoir-faire d'une entreprise, les secrets de fabrique ou d'affaires ou certaines informations qu'elle détient, qui sont secrètes et qui possèdent, à ce titre, une valeur commerciale. Il n'est pas toujours possible ou souhaitable de protéger de tels secrets d'affaires par un brevet ou un autre droit de propriété intellectuelle. Ils peuvent pourtant avoir une grande valeur économique et ils peuvent être tout aussi importants pour l'innovation et pour la compétitivité des entreprises en général que les droits de propriété intellectuelle. Un certain nombre de facteurs comme la mondialisation, l'externalisation, l'allongement des chaînes d'approvisionnement, l'utilisation accrue des technologies de l'information et des communications, etc. tend à faire augmenter le risque d'appropriation illicite de secrets d'affaires. En combinaison avec l'importance économique des secrets d'affaires, cela a pour conséquence que le besoin de les protéger juridiquement se fait de plus en plus sentir. Du reste, l'article 39 de l'Accord sur les Aspects des Droits de Propriété Intellectuelle qui touchent au Commerce (Accord sur les ADPIC) oblige les Etats membres à prévoir une protection des renseignements non divulgués par l'action en concurrence déloyale. Les différences existant entre Etats membres en matière de protection juridique des secrets d'affaires impliquent que ceux-ci ne bénéficient pas d'un niveau de protection équivalent dans toute l'Union, ce qui entraîne une fragmentation du marché intérieur dans ce domaine.

La directive vise à harmoniser les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires afin de prévoir un même niveau de protection dans

regelgevend kader in te stellen voor de bescherming van bedrijfsgeheimen in België, en heeft als doelstelling tegemoet te komen aan de verplichting van de Belgische Staat om de richtlijn (EU) 2016/943 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende de bescherming van niet-openbaar gemaakte knowhow en bedrijfsinformatie (bedrijfsgeheimen) tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken daarvan (hierna "de richtlijn") om te zetten in nationale wetgeving.

Bedrijfsgeheimen omvatten de knowhow van een onderneming, de fabrieks- of zakengeheimen of bepaalde andere informatie van een onderneming, die geheim is en die daarom een commerciële waarde heeft. Het is niet altijd mogelijk of wenselijk om dergelijke bedrijfsgeheimen te beschermen door een octrooi of enig ander intellectuele eigendomsrecht. Toch kunnen zij een grote economische waarde hebben en kunnen zij even belangrijk zijn voor innovatie en voor het concurrentievermogen van bedrijven als intellectuele eigendomsrechten. Door fenomenen zoals globalisatie, een toenemende uitbesteding, langere toeleveringsketens en gebruik van ICT, is er een toename in het onrechtmatig gebruik van bedrijfsgeheimen. Dit, in combinatie met het economische belang van bedrijfsgeheimen, zorgt ervoor dat de nood aan een goede rechtsbescherming ervan zich steeds sterker laat voelen. Voorts verplicht artikel 39 van de TRIPS-Overeenkomst inzake de handelsaspecten van intellectuele eigendom de lidstaten om te voorzien in een bescherming van niet openbaar gemaakte informatie via de rechtsovereenkomst wegens oneerlijke mededinging. Door de verschillen in de rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen in de lidstaten, genieten bedrijfsgeheimen echter niet dezelfde mate van bescherming in de Europese Unie. Dit leidt tot een versnippering van de interne markt op dit gebied.

De richtlijn strekt ertoe een harmonisatie tot stand te brengen van de bepalingen betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen, teneinde in

l'ensemble de l'Union européenne. Elle impose en particulier aux Etats membres de prévoir des possibilités de réparation au civil suffisantes et cohérentes dans le marché intérieur en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. La directive prévoit en outre, conformément à l'article 1er, § 1er, une harmonisation minimale, de sorte que les États membres ont la possibilité d'organiser une protection plus étendue contre l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites de secrets d'affaires pour autant que les mesures de sauvegarde explicitement prévues par la directive pour protéger les intérêts des tiers soient respectées. La directive doit être transposée en droit belge pour le 9 juin 2018 au plus tard.

La directive se compose de quatre chapitres. Le premier chapitre définit l'objet et le champ d'application de la directive. Ce chapitre définit notamment le principe de l'harmonisation minimale (avec des exceptions) et contient également des définitions qui contribuent à définir le champ d'application de la directive. A ce sujet, la définition de "secret d'affaires" est importante. Elle a été reprise littéralement de l'Accord sur les ADPIC. Le deuxième chapitre prévoit dans quels cas l'obtention, l'utilisation et la divulgation de secrets d'affaires est licite ou illicite, ainsi que les exceptions. Le troisième chapitre contient les mesures, procédures et recours applicables en cas d'obtention, d'utilisation et de divulgation illicites d'un secret d'affaires. En plus de mesures provisoires et conservatoires et de mesures pouvant être imposées dans une procédure quant au fond, ce chapitre contient certaines garanties relatives à la confidentialité des procédures judiciaires liées aux secrets d'affaires et l'obligation de prévoir un délai de prescription qui n'est pas supérieur à six ans. Le cinquième chapitre contient enfin les dispositions finales.

La directive s'inspire dans une large mesure de la

eenzelfde niveau van bescherming te voorzien in de hele Europese Unie. Zij legt de lidstaten meer bepaald op om een toereikend en consistent niveau van civiele maatregelen te voorzien die kunnen worden toegepast in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. De richtlijn voorziet daarbij, overeenkomstig artikel 1, § 1, in een minimumharmonisatie, zodat de mogelijkheid bestaat voor de lidstaten om een verder reikende bescherming te organiseren tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, zolang de waarborgen ter bescherming van de belangen van derden die uitdrukkelijk in de richtlijn zijn vastgesteld, in acht worden genomen. De richtlijn moet uiterlijk op 9 juni 2018 zijn omgezet in het Belgische recht.

De richtlijn bestaat uit vier hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bepaalt het onderwerp en het toepassingsgebied van de richtlijn. Dit hoofdstuk bepaalt onder andere het principe van minimumharmonisatie (met uitzonderingen), en het bevat ook een aantal definities die mee het toepassingsgebied van de richtlijn bepalen. Belangrijk hierbij is de definitie van "bedrijfsgeheim", welke woordelijk werd overgenomen van het TRIPS-Overeenkomst. Het tweede hoofdstuk bepaalt in welke gevallen het verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen respectievelijk rechtmatig of onrechtmatig is, alsook de uitzonderingen hierop. Het derde hoofdstuk bevat de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen die van toepassing zijn in het geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Naast voorlopige en conservatoire maatregelen enerzijds en maatregelen die in een procedure ten gronde kunnen worden opgelegd, bevat dit hoofdstuk onder meer ook een aantal waarborgen voor de vertrouwelijkheid van gerechtelijke procedures met betrekking tot bedrijfsgeheimen, en de verplichting om in een verjaringstermijn te voorzien die niet langer is dan zes jaar. Het vijfde hoofdstuk ten slotte bevat een aantal slotbepalingen.

De richtlijn is in grote mate geïnspireerd op de

directive 2004/48/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. L'intention du législateur européen n'est cependant pas de créer un nouveau droit de propriété intellectuelle. Bien que, sur le plan procédural, des mesures, procédures et réparation soient prévues de manière similaire, la protection des secrets d'affaires ne peut pas être placée sur pied d'égalité avec la protection des droits de propriété intellectuelle. La directive prévoit en effet des normes de conduite et n'organise pas un droit exclusif d'interdiction au profit des titulaires de secrets d'affaires. Cela est d'ailleurs confirmé par le considérant 16 de la directive, qui stipule que "Dans l'intérêt de l'innovation et en vue de favoriser la concurrence, les dispositions de la présente directive ne devraient créer aucun droit exclusif sur les savoir-faire ou informations protégés en tant que secrets d'affaires."

richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten. Het is evenwel niet de bedoeling van de Europese wetgever om een nieuw intellectueel eigendomsrecht te creëren. Hoewel er op procedureel vlak dus wordt voorzien in gelijkaardige maatregelen, procedures en rechtsmiddelen, mag de bescherming van bedrijfsgeheimen niet op dezelfde voet worden geplaatst als de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten. De richtlijn voorziet inderdaad in gedragsnormen, en niet in een exclusief verbodsrecht ten gunste van de houders van bedrijfsgeheimen. Dit wordt overigens bevestigd in overweging 16 van de richtlijn, waar wordt gesteld dat "gezien het belang van innovatie en om concurrentie te bevorderen, mag deze richtlijn geen exclusieve rechten vaststellen op knowhow of informatie die als bedrijfsgeheim is beschermd".

En droit belge, il n'existe actuellement pas de cadre légal général et homogène pour protéger les secrets d'affaires. Ils ne sont pas non plus considérés comme des droits de propriété intellectuelle. Certaines dispositions permettent cependant d'intervenir dans certaines situations contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires:

- dans les relations du travail : l'article 17, 3°, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail prévoit que le travailleur a l'obligation *de s'abstenir, tant au cours du contrat qu'après la cessation de celui-ci, de divulguer les secrets de fabrication, ou d'affaires, ainsi que le secret de toute affaire à caractère personnel ou confidentiel dont il aurait eu connaissance dans l'exercice de son activité professionnelle* ». Par ailleurs, l'article 309 du Code pénal sanctionne *celui qui aura méchamment ou frauduleusement communiqué des secrets de la fabrique dans laquelle il a été ou est encore employé* ;
- dans le cadre des pratiques du commerce déloyales : l'article VI.104 du Code de droit économique qui sanctionne tout acte de

In het Belgische recht bestaat er geen algemeen wettelijk kader voor de bescherming van bedrijfsgeheimen. Deze worden ook niet beschouwd als intellectuele-eigendomsrechten. Wel zijn er een aantal wettelijke bepalingen die toelaten om in bepaalde situaties op te treden tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen:

- in de arbeidsrelatie: artikel 17, 3° van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten bepaalt dat de werknemer de verplichting heeft *zowel gedurende de overeenkomst als na de beëindiging ervan, zicht ervan te onthouden fabrieksgeheimen, zakengeheimen of geheimen in verband met persoonlijke of vertrouwelijke aangelegenheden, waarvan hij in de uitvoering van zijn beroepsarbeid kennis kan hebben, bekend te maken*; artikel 309 van het Strafwetboek voorziet in een straf voor *degene die geheimen van de fabriek waarin hij werkzaam geweest is of nog is, kwaadwillig of bedrieglijk aan anderen meedeelt*;
- in het kader van oneerlijke marktpraktijken: artikel VI.104 van het Wetboek van economisch recht dat elke daad van oneerlijke

concurrency déloyale est applicable ;

- en général, il est également possible d'introduire une action sur la base de l'article 1382 du Code civil concernant la responsabilité extra-contractuelle et sur la base de l'article 491 du Code pénal concernant l'abus de confiance.

Ces dispositions sont cependant éparpillées et incomplètes. La plupart des dispositions de la directive ne se retrouvent pas en tant que telles en droit belge. Ainsi, les juges disposent par exemple de peu de possibilités pour garantir la confidentialité des informations échangées au cours des procédures judiciaires. Certains instruments prévus existent actuellement déjà en droit belge mais doivent être adaptés aux conditions de la directive. Par ailleurs, l'application des mécanismes classiques d'indemnisation du préjudice subi, sur la base soit d'un manquement à une obligation contractuelle, soit d'un comportement contraire aux usages honnêtes, soit d'une responsabilité extracontractuelle en application de l'article 1382 du Code civil, ne donne parfois pas pleinement satisfaction en ce qui concerne l'évaluation précise du dommage et peut dissuader le détenteur d'un secret d'affaire à réclamer réparation en justice.

Ce projet de loi vise par conséquent à introduire en droit belge les dispositions requises en vue de mettre en œuvre les mesures, procédures et mesures de sauvegarde qui sont prévues par la directive afin de disposer d'un cadre juridique moderne et clair en cette matière.

Il convient ici de souligner qu'au cours des travaux préparatoires de la loi du 9 mai 2007 relative aux aspects civils de la protection des droits de propriété intellectuelle, le législateur belge avait d'ailleurs déjà souligné le besoin d'une protection juridique appropriée des secrets d'affaires : « *La protection des renseignements confidentiels devra être réglée de manière horizontale dans le cadre d'un projet de loi distinct, compte tenu de la nécessité de donner une réponse cohérente à cette*

concurrentie sanctionneert is van toepassing;

- algemeen kan men ook een vordering instellen op basis van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek betreffende de buitencontractuele aansprakelijkheid, en op basis van artikel 491 van het Strafwetboek betreffende het misbruik van vertrouwen.

Deze bepalingen zijn echter versnipperd en onvolledig. De meeste bepalingen van de richtlijn komen als zodanig niet voor in het Belgische recht. Zo beschikken de rechters bijvoorbeeld over weinig mogelijkheden om de vertrouwelijkheid van informatie uitgewisseld in de loop van gerechtelijke procedures te garanderen. Een aantal van de voorziene middelen bestaan momenteel reeds in het Belgische recht, maar moeten aangepast worden aan de voorwaarden van de richtlijn. Verder biedt de toepassing van klassieke mechanismen van vergoeding van de geleden schade, op basis van hetzij een tekortkoming aan een contractuele verplichting, hetzij een gedraging in strijd met de eerlijke gebruiken, hetzij van een buitencontractuele aansprakelijkheid op grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, niet steeds gehele voldoening wat betreft de precieze bepaling van de schade. Dit kan de houder van een bedrijfsgeheim ontraden om herstel in rechte te vragen.

Dit wetsontwerp strekt er derhalve toe om de bepalingen vereist om de maatregelen, procedures en waarborgen waarin de richtlijn voorziet, in het Belgische recht in te voeren, om zo te in deze materie over een modern en duidelijk juridische kader te beschikken.

Men kan hierbij onderstrepen dat tijdens de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 9 mei 2007 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten door de Belgische wetgever overigens reeds werd gewezen op de nood aan een goede rechtsbescherming van bedrijfsgeheimen: "De bescherming van vertrouwelijke informatie moet horizontaal worden geregeld in een afzonderlijk wetsontwerp, rekening

question qui ne concerne pas seulement la propriété intellectuelle. En effet, le respect des droits de la défense de chacune des parties au procès constitue le principe fondamental de notre droit judiciaire privé. Les droits de la défense imposent le contradictoire tant aux parties qu'aux juges (Fettweis, A., Manuel de procédure civile, Fac. Dr. Liège, 1985, n° 9; Laenens, J., Handboek Gerechtelijk Recht, Intersentia, 2004, n°. 76). Ainsi chacune des parties doit recevoir communication de tous les documents ou éléments de preuve invoqués par la partie adverse et soumis au juge. Celui-ci ne peut baser sa décision sur des éléments de preuve qui n'ont pas été soumis à la contradiction. Le respect du contradictoire est, dès lors, difficilement conciliable avec la nécessité de protéger des renseignements confidentiels qu'une partie invoque devant le juge soit pour soutenir sa demande, soit à titre de défense. Il convient de souligner l'urgence qu'il y a à régler la question de la protection des renseignements confidentiels. Une telle protection est non seulement imposée par la directive 2004/48/CE, mais elle est en outre nécessaire pour renforcer la sécurité juridique au profit des justiciables, dans le respect du principe fondamental du contradictoire ». (doc. Parl. 2943/001 p. 15). Le Conseil de la Propriété Intellectuelle, dans son avis du 5 mai 2006, avait également souligné l'opportunité de légiférer de manière transversale pour assurer une protection optimale des secrets d'affaires.

houdend met het feit dat op deze kwestie, die niet enkel de intellectuele eigendom aanbelangt, een coherent antwoord dient te worden gegeven. De naleving van het recht van verdediging van elk van de procespartijen behoort inderdaad tot de fundamentele principes van ons gerechtelijk privaatrecht. Dit recht van verdediging dringt zowel aan de rechter als aan de partijen de tegenspraak op (Fettweis, A., Manuel de procédure civile, Fac. Dr. Liège, 1985, n° 9; Laenens, J., Handboek Gerechtelijk Recht, Intersentia, 2004, n°. 76). Zo moet elke partij ontvangst krijgen van alle documenten en bewijselementen die door de tegenpartij worden ingeroepen en voorgelegd worden aan de rechter. De rechter kan zijn beslissing niet baseren op bewijselementen die niet onderworpen werden aan de tegenspraak. Het naleven van de tegenspraak is aldus moeilijk verzoenbaar met de noodzaak om vertrouwelijke gegevens te beschermen die een partij voor de rechter inroept, hetzij om zijn vordering te ondersteunen, hetzij ter verdediging. Er dient te worden gewezen op de dringendheid om de kwestie aangaande de bescherming van vertrouwelijke gegevens te regelen. Dergelijke bescherming wordt niet enkel opgelegd door richtlijn 2004/48/EG maar is ook nodig om de rechtszekerheid van de rechtzoekenden te versterken, met respect voor het fundamentele principe van de tegenspraak" (Parl. Doc. 2943/001 p. 15).). In zijn advies van 5 mei 2006 had de Raad voor intellectuele eigendom eveneens de opportuniteit onderstreept om een horizontale wetgeving uit te werken om een optimale bescherming van de bedrijfsgeheimen te verzekeren.

II. Transposition de la directive en droit belge

Compte tenu de la présence de certaines dispositions en droit belge, du caractère fragmenté des dispositions existantes et le regroupement de la législation économique dans le Code de droit économique, il n'est pas indiqué de prévoir une législation autonome. Le présent projet de loi prévoit par conséquent certaines modifications au Code de droit économique (Livres Ier, XI et XVII), au Code judiciaire ainsi qu'à la loi

II.- Omzetting van de richtlijn in het Belgische recht

Gelet op de aanwezigheid van een aantal bepalingen in het Belgische recht, het versnipperde karakter van deze bestaande bepalingen, en de groepering van de economische regelgeving in het Wetboek van economisch recht, is het niet aangewezen in een op zichzelf staande wettekst te voorzien. Dit wetsontwerp voorziet daarom in een aantal wijzigingen die worden aangebracht aan het Wetboek van economisch recht (Boeken I, XI en XVII), aan het Gerechtelijk

relative aux contrats de travail.

Les dispositions ont, dans la mesure du possible, été regroupées en respectant la répartition et la structure de la législation existante. Lorsqu'il n'a pas été jugé opportun de déroger au libellé de la directive, le choix a été fait de reprendre le plus littéralement possible les termes de la directive. Lorsque l'intention est explicitement de déroger à la directive sur le plan du contenu, cette approche sera clairement indiquée dans la discussion des articles. Dans les autres cas, on ne peut pas déduire de l'utilisation d'une terminologie légèrement adaptée par rapport à la directive que l'intention de déroger au contenu à la directive. Il s'agit d'adaptations purement linguistiques, par exemple en vue d'une utilisation cohérente des termes dans la législation belge.

Des adaptations linguistiques mineures entre les textes français et néerlandais du projet de loi sont possibles et découlent des traductions officielles de la directive, qui sont basées sur le texte anglais. En cas de doute concernant l'interprétation, il convient dès lors de renvoyer au texte en langue anglaise de la directive.

Modifications au Code de droit économique

Tout d'abord, le projet de loi apporte des modifications au Code de droit économique, en particulier aux livres I, XI et XVII. Dans le livre I, certaines définitions propres aux secrets d'affaires sont insérées. Les dispositions de fond relatives aux secrets d'affaires sont reprises dans le livre XI, au titre 8/1, et certaines dispositions procédurales au titre 9/1 et titre 10. Les dispositions concernant l'action en cessation selon les formes du référé, relatives aux secrets d'affaires, sont reprises au livre XVII.

Il a été choisi de placer la plus grande partie des dispositions relatives aux secrets d'affaires dans le livre XI du Code de droit économique. Il s'agit de

Wetboek en aan de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Men heeft daarbij de bepalingen in de mate van het mogelijke gegroepeerd, met respect voor de indeling en structuur van de bestaande wetgeving. Daar waar het niet opportuun werd geacht om af te wijken van de formulering van de richtlijn, werd ervoor gekozen de bewoordingen van de richtlijn zo letterlijk mogelijk over te nemen. Wanneer het expliciet de bedoeling was om inhoudelijk van de richtlijn af te wijken, zal deze benadering duidelijk worden aangegeven in de artikelsgewijze bespreking van het wetsontwerp. In andere gevallen mag uit het gebruik van een lichtjes aangepaste bewoording ten opzichte van de richtlijn niet worden afgeleid dat er ook inhoudelijk wordt afgeweken van de richtlijn. Het betreft louter taalkundige aanpassingen, bijvoorbeeld met het oog op een consequent gebruik van termen binnen de Belgische wetgeving.

Taalkundige verschillen tussen de Nederlandstalige en de Franstalige tekst van het wetsontwerp zijn mogelijk, en vloeien voort uit de officiële vertalingen van de richtlijn, welke gebaseerd zijn op de Engelse tekst. In geval van twijfel in verband met de interpretatie dient dan ook naar de Engelstalige tekst van de richtlijn te worden verwezen.

Wijzigingen aan het Wetboek van economisch recht

In de eerste plaats brengt het wetsontwerp wijzigingen aan aan het Wetboek van economisch recht, meer bepaald in de boeken I, XI en XVII. In boek I worden een aantal definities eigen aan bedrijfsgeheimen ingevoegd. In boek XI worden de inhoudelijke bepalingen inzake bedrijfsgeheimen opgenomen in titel 8/1, en een aantal procedurele bepalingen in titel 9/1 en titel 10. In boek XVII worden de bepalingen in verband met de vordering tot staking zoals in kort geding opgenomen, met betrekking tot bedrijfsgeheimen.

Er werd voorgekozen om het grootste deel van de bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen onder te brengen in boek XI van het Wetboek van

l'endroit le plus approprié pour les dispositions relatives aux secrets d'affaires, puisque ce livre est caractérisé par son large champ d'application ratione personae et n'est pas limité aux relations B2B ou B2C. En outre, les dispositions relatives aux secrets d'affaires prévoient un régime de protection analogue à celui qui est visé en matière de propriété intellectuelle (avec l'accent mis sur la protection contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires, et pas sur la concurrence déloyale qui en est la conséquence). Enfin, le législateur européen souhaitait délibérément une similitude entre les procédures prévues par la directive sur la protection des secrets d'affaires et la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. Comme les procédures visant à faire respecter les droits du détenteur d'un secret d'affaires traiteront éventuellement à la fois de droits de propriété intellectuelle et de secrets d'affaires, les deux étant étroitement liés, il a dès lors été choisi, dans la mesure du possible et compte tenu des dispositions spécifiques de la directive, de se rapprocher le plus possible des régimes existants pour les droits de propriété intellectuelle, en particulier au niveau de la procédure.

Comme indiqué ci-dessus, l'intention n'est pas de créer un nouveau droit de propriété intellectuelle. Cela est précisé en modifiant le titre du livre XI en "Propriété Intellectuelle et secrets d'affaires" et en prévoyant toujours des chapitres ou sections distincts dans le livre XI et le livre XVII, de telle façon qu'aucune confusion ne soit possible avec les dispositions relatives aux droits de propriété intellectuelle.

Bien qu'il ait été choisi de se rapprocher le plus possible des régimes existants pour les droits de propriété intellectuelle, en particulier au niveau de la procédure, le projet de loi ne prévoit pas une saisie en matière de contrefaçon pour les secrets d'affaires. En effet, différentes raisons plaident pour ne pas prévoir pareille procédure en cette matière. Tout d'abord, cette possibilité d'action

economisch recht. Dit is de meest aangewezen plaats voor de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen, gelet op het feit dat dit boek gekenmerkt wordt door zijn ruime toepassingsgebied ratione personae en niet beperkt is tot B2B of B2C-relaties. Verder voorzien de bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen in een beschermingsregeling die analoog is aan wat inzake intellectuele eigendom nagestreefd wordt (met de nadruk op de bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen, en niet op de oneerlijke concurrentie die daar het gevolg van is). Ten slotte heeft de Europese wetgever doelbewust een gelijkenis gewenst tussen de procedures bepaald door de richtlijn betreffende de bescherming van bedrijfsgeheimen en richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten. Omdat in procedures om de rechten van de houder van een bedrijfsgeheim na te doen leven vaak zowel intellectuele-eigendomsrechten als bedrijfsgeheimen aan bod komen, aangezien beiden nauw met elkaar verbonden zijn, werd ervoor gekozen om, in de mate van het mogelijke en rekening houdend met de specifieke bepalingen in de richtlijn, zoveel mogelijk aan te leunen bij de bestaande regimes voor intellectuele-eigendomsrechten, en dit in het bijzonder op procedureel vlak.

Zoals hoger aangegeven, is het echter niet de bedoeling om een nieuw intellectueel eigendomsrecht te creëren. Dit wordt duidelijk gemaakt door de aanpassing van de titel van Boek XI naar "Intellectuele eigendom en bedrijfsgeheimen". Verder wordt dit duidelijk gemaakt door steeds afzonderlijke hoofdstukken of afdelingen te voorzien binnen boek XI en boek XVII, zodat geen verwarring mogelijk is met de bepalingen inzake intellectuele-eigendomsrechten.

Ondanks het feit dat ervoor gekozen werd om zoveel mogelijk aan te leunen bij de bestaande regimes voor intellectuele-eigendomsrechten, in het bijzonder op procedureel vlak, voorziet het wetsontwerp niet in een beslag inzake namaak voor bedrijfsgeheimen. Er zijn immers verschillende redenen om niet in dergelijke procedure te voorzien. In de eerste plaats wordt in

pour le détenteur du secrets d'affaires n'est pas prévue par la directive. Ensuite, la législation sur les secrets d'affaires ne crée pas de nouveau droit de propriété intellectuelle et la saisie en matière de contrefaçon est uniquement prévue pour les droits de propriété intellectuelle. La directive ne peut dès lors pas servir d'argument pour étendre à cet effet le champ d'application de la procédure de saisie en matière de contrefaçon. Une extension de la procédure de saisie en matière de contrefaçon aux secrets d'affaires pourrait en outre déboucher sur des abus de procédure. Enfin une éventuelle révision de la procédure de saisie en matière de contrefaçon est un exercice particulier qui n'a pas sa place dans le cadre de la transposition de la directive.

Modifications au Code judiciaire

Ensuite, le projet de loi apporte une série de modifications au Code judiciaire. Il s'agit de modifications qui, en raison de leur caractère général et/ou procédural, sont davantage à leur place dans le Code judiciaire que dans le Code de droit économique. Les modifications concernent les dispositions en matière de compétences, afin de prévoir l'équivalent des dispositions figurant dans le Code de droit économique, les mesures provisoires, l'obligation de confidentialité et l'astreinte.

Modifications à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail

En outre, l'article 17 de la loi relative aux contrats de travail est également modifié par le projet de loi, en particulier en vue de la mise en conformité des termes utilisés avec les nouvelles dispositions du Code de droit économique.

Dispositions de la directive qui ne requièrent pas de mesure de transposition

Enfin, la directive contient une série de dispositions pour lesquelles une mesure de transposition explicite en droit belge n'est pas nécessaire. Il s'agit en particulier des articles 1er, paragraphe 1er, 6, 7, 16, 17, 18, 19, paragraphe 2,

deze mogelijke vordering voor de houder van een bedrijfsgeheim niet voorzien in de richtlijn. Daarnaast creëert de regelgeving inzake bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht, en het beslag inzake namaak is enkel voorzien voor intellectuele-eigendomsrechten. Uit de richtlijn kan dan ook geen argument worden geput om het toepassingsgebied van het beslag inzake namaak hiertoe uit te breiden. Een uitbreiding van de procedure van beslag inzake namaak tot de bedrijfsgeheimen zou ook kunnen leiden tot misbruik van de procedure. Ten slotte is een eventuele herziening van de procedure van het beslag inzake namaak een afzonderlijke oefening die niet past in het kader van de omzetting van de richtlijn.

Wijzigingen aan het Gerechtelijk Wetboek

Daarnaast brengt het wetsontwerp een aantal wijzigingen aan aan het Gerechtelijk Wetboek. Het betreft wijzigingen die omwille van hun algemeen en/of procedureel karakter beter thuishoren in het Gerechtelijk Wetboek dan in het Wetboek van economisch recht. De wijzigingen hebben betrekking op bevoegdheidsbepalingen, om in het equivalent te voorzien van de bepalingen die in het Wetboek van economisch recht voorkomen, op de voorlopige maatregelen, op de vertrouwelijkheidsverplichting en op de dwangsom.

Wijzingen aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten

Verder wordt ook artikel 17 van de wet betreffende de arbeidsovereenkomsten gewijzigd door het wetsontwerp, meer bepaald met het oog op het in overeenstemming brengen van de gebruikte termen met de nieuwe bepalingen in het Wetboek van economisch recht.

Bepalingen van de richtlijn die geen omzetting behoeven

Ten slotte bevat de richtlijn een aantal bepalingen die geen expliciete omzetting behoeven in het Belgische recht. Het betreft meer bepaald de artikelen 1, lid 1, 6, 7, 16, 17, 18, 19, lid 2, 20 en 21

20 et 21 de la directive.

L'article 1er, paragraphe 1er, de la directive définit l'objet de la directive et le niveau d'harmonisation visé. La directive prévoit une harmonisation minimale, ce qui implique que les Etats membres peuvent prévoir une protection plus étendue contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites de secrets d'affaires. Une série d'exceptions sont cependant prévues : certains articles qui doivent en tout cas être respectés sont cependant énumérés. Ces articles contiennent des mesures de sauvegarde en vue de protéger les intérêts des tiers. L'article 1er, paragraphe 1er, ne demande pas de transposition puisque le respect des mesures de sauvegarde prescrites garantit sa transposition, sans qu'une disposition de transposition spécifique ne doive être prévue. Dans le projet de loi, la possibilité a en effet été utilisée à certains endroits de prévoir une protection plus étendue contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites des secrets d'affaires, par exemple dans le cadre de l'obligation de confidentialité, sans porter atteinte aux mesures de sauvegarde énoncées dans les articles énumérés de la directive.

L'article 6 de la directive prévoit une obligation générale pour les Etats membres de prendre les mesures, procédures et réparations nécessaires pour qu'une réparation au civil soit possible en cas d'obtention, d'utilisation et de divulgation illicites de secrets d'affaires. Les Etats membres doivent également veiller à ce que ces mesures, procédures et réparations soient justes et équitables, pas inutilement complexes ou coûteuses et ne comportent pas de délais déraisonnables ni n'entraînent des retards injustifiés et à ce qu'elles soient effectives et dissuasives. Ici aussi, il n'est pas nécessaire de prévoir une mesure de transposition explicite car la transposition est assurée en prévoyant les mesures, procédures et réparations visées en droit belge, tout en veillant à se conformer aux exigences qu'elles doivent respecter conformément à l'article 6 de la directive.

L'article 7 de la directive stipule que les mesures,

van de richtlijn.

Artikel 1, lid 1, van de richtlijn bepaalt het onderwerp van de richtlijn en het niveau van harmonisatie dat de richtlijn teweegbrengt. De richtlijn voorziet in een minimumharmonisatie; dit houdt in dat de lidstaten kunnen voorzien in verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen. Daarbij worden echter een aantal uitzonderingen bepaald: een aantal artikelen worden opgesomd welke in elk geval moeten worden nageleefd. Deze artikelen bevatten waarborgen ter bescherming van de belangen van derden. Artikel 1, lid 1, van de richtlijn behoeft geen omzetting, nu de naleving van de voorgeschreven waarborgen de omzetting ervan verzekert, zonder dat hiertoe een specifieke omzettingsbepaling dient te worden voorzien. In het voorontwerp van wet werd op sommige plaatsen namelijk gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te voorzien in een verder reikende bescherming tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, bijvoorbeeld in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting, zonder dat hierbij werd geraakt aan de waarborgen vervat in de in de richtlijn opgesomde artikelen.

Artikel 6 van de richtlijn voorziet in een algemene verplichting voor de lidstaten om de maatregelen, procedures en rechtsmiddelen vast te stellen die nodig zijn om te waarborgen dat een burgerlijke vordering kan worden ingesteld tegen het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen. De lidstaten dienen er tevens over te waken dat deze maatregelen, procedures en rechtsmiddelen eerlijk en billijk zijn, niet onnodig ingewikkeld of duur zijn en geen onredelijke termijnen of nodeloze vertragingen inhouden, en dat ze doeltreffend en afschrikkend zijn. Ook hier dient niet in een expliciete omzettingsbepaling te worden voorzien, maar wordt de omzetting verzekerd door de beoogde maatregelen, procedures en rechtsmiddelen te voorzien in het Belgische recht en daarbij te waken over de vereisten waaraan deze overeenkomstig artikel 6 van de richtlijn dienen te voldoen.

Artikel 7 van de richtlijn bepaalt dat de

procédures et réparations prévues par la directive doivent être appliquées d'une manière qui est proportionnée, qui évite la création d'obstacles au commerce légitime dans le marché intérieur et qui prévoit des mesures de sauvegarde contre leur usage abusif. A ce sujet, l'article 7 prévoit également que les Etats membres doivent veiller à ce que les autorités judiciaires compétentes puissent, à la demande du défendeur, appliquer les mesures appropriées lorsqu'une demande concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites d'un secret d'affaires est manifestement non fondée et qu'il est constaté que le demandeur a engagé la procédure judiciaire abusivement ou de mauvaise foi.

Cet article ne requiert pas non plus de disposition de transposition spécifique. Le cadre légal existant en Belgique offre en effet déjà suffisamment de possibilités pour les juges d'ordonner une série de mesures dans pareils cas. Ainsi, il y a en premier lieu la possibilité pour la partie lésée de réclamer des dommages-intérêts sur la base de l'article 1382 et suivants du Code civil. Ensuite, il y a l'article 780bis du Code civil relatif à la procédure téméraire et vexatoire, en vertu duquel le juge peut infliger une amende de 15 euros à 2.500 euros. L'article 1017 du Code judiciaire prévoit en outre que la partie qui a succombé est condamnée aux dépens. Cette disposition peut également avoir indirectement un effet dissuasif contre l'abus de procédure. L'article 7 de la directive renvoie enfin également à diffusion d'informations relatives à une décision conformément à l'article 15 de la directive, ce qui est transposé par le présent projet de loi.

L'article 16 de la directive prévoit que les Etats membres doivent veiller à ce que les autorités judiciaires compétentes puissent imposer des sanctions à toute personne qui ne respecte pas, ou refuse de respecter les mesures dans le cadre de l'obligation de confidentialité, des mesures provisoires et conservatoires et des mesures sur le fond. Ces sanctions doivent aussi inclure la possibilité d'imposer des astreintes. Ici également, il n'est pas utile de prévoir une disposition de transposition spécifique puisque le cadre juridique

maatregelen, procedures en rechtsmiddelen waarin de richtlijn voorziet, moeten worden toegepast op een manier die evenredig is, het ontstaan van belemmeringen voor legitiem handelsverkeer binnen de interne markt vermijdt, en waarborgt dat ze niet worden misbruikt. In dit verband bepaalt artikel 7 ook dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de rechterlijke instanties, op verzoek van de verweerder, passende maatregelen kunnen toepassen wanneer een vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kennelijk ongegrond is en wordt vastgesteld dat de eiser de gerechtelijke procedure met het oog op misbruik of te kwader trouw heeft ingeleid.

Ook voor dit artikel dient niet in een specifieke omzettingsbepaling te worden voorzien. Het bestaande wettelijke kader in België biedt immers reeds voldoende mogelijkheden voor de rechters om in dergelijke gevallen een aantal maatregelen te bevelen. Zo is er in de eerste plaats de mogelijkheid voor de benadeelde partij om een schadevergoeding te vorderen op basis van artikel 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Daarnaast is er artikel 780bis van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het tergend en roekeloos geding, volgens hetwelk de rechter een geldboete kan opleggen van 15 euro tot 2.500 euro. Artikel 1017 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt bovendien dat de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld wordt in de kosten. Deze bepaling kan indirect ook enig ontradend effect hebben voor procesmisbruik. Artikel 7 van de richtlijn verwijst tenslotte ook naar het verspreiden van informatie als bedoeld in artikel 15 van de richtlijn, hetgeen wordt omgezet door het wetsontwerp.

Artikel 16 van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat de rechterlijke instanties sancties kunnen opleggen aan de personen die niet voldoen of weigeren te voldoen aan de maatregelen in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting, de voorlopige en conservatoire maatregelen en de maatregelen ten gronde. Deze sancties dienen ook de mogelijkheid tot het opleggen van een dwangsom te omvatten. Voor de omzetting van dit artikel dient, met uitzondering van hetgeen wordt vermeld in

existant offre déjà suffisamment de possibilités au regard des sanctions pour les parties qui ne respectent pas les mesures imposées, par exemple via les articles 1385bis et suivants du Code judiciaire concernant les astreintes. Pour ce qui est de l'obligation de confidentialité, les articles 35 et 42 du projet de loi mettent en œuvre un régime de sanctions spécifiques, étant donné que le cadre légal actuel n'offre à ce jour pas les outils nécessaires. Une modification de l'article 1385bis du Code judiciaire prévoit également la possibilité d'infliger une astreinte dans le cadre de l'obligation de confidentialité.

verband met de vertrouwelijkheidsverplichting, niet te worden voorzien in een specifieke omzettingbepaling, nu het bestaande wettelijke kader in België reeds voldoende mogelijkheden biedt op vlak van sancties voor partijen die niet voldoen aan de opgelegde maatregelen, bijvoorbeeld via artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek en volgende betreffende de dwangsom. Voor wat de vertrouwelijkheidsverplichting betreft, voorzien de artikelen 35 en 42 van het wetsontwerp in een eigen sanctieregeling, nu het bestaande wettelijke kader op dit vlak onvoldoende mogelijkheden biedt. Een wijziging van artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek zorgt ook voor de mogelijkheid tot het opleggen van een dwangsom in het kader van de vertrouwelijkheidsverplichting.

Enfin, les articles 17, 18, 19, paragraphe 2, 20 et 21 concernent des dispositions relatives au rapportage et aux dispositions finales, qui ne demandent pas de mesure spécifique de transposition.

De artikelen 17, 18, 19, lid 2, 20 en 21 ten slotte betreffen bepalingen in verband met de verslaglegging en slotbepalingen. Deze behoeven geen specifieke omzettingbepaling.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

CHAPITRE 1 – Dispositions introductives

Article 1er.

Cet article transpose l'article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive. Il ne requiert aucun commentaire particulier.

HOOFDSTUK 1 - Inleidende bepalingen

Artikel 1.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn. Het vereist geen bijzonder commentaar.

CHAPITRE 2 - Modifications apportées au Code de droit économique

Section 1 - Modification apportée au livre I du Code de droit économique

Article 2.

Cet article transpose l'article 2 de la directive. Il insère dans le chapitre 9 « Définitions particulières au livre XI » du livre I du Code de droit économique quatre définitions concernant les secrets d'affaires. La définition de la notion de « secret d'affaires » correspond littéralement à celle de l'article 39 de l'Accord sur les ADPIC. On notera que les « mesures raisonnables » visant à garder secrètes les informations visées sous 1°), c), sont

HOOFDSTUK 2 – Wijzigingen aangebracht aan het Wetboek van economisch recht

Afdeling 1 – Wijziging aangebracht aan boek I van het Wetboek van economisch recht

Artikel 2.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 2 van de richtlijn. Het voegt in hoofdstuk 9 "Definities eigen aan boek XI" van boek I van het Wetboek van economisch recht vier definities toe met betrekking tot bedrijfsgeheimen. De definitie van het begrip "bedrijfsgeheim" stemt woordelijk overeen met deze in artikel 39 van het TRIPS-Overeenkomst. Men kan vaststellen dat de "redelijke maatregelen" om de informatie geheim

évaluées par le juge et peuvent revêtir différentes formes. Il peut par exemple s'agir de dispositions contractuelles, de mécanismes de sécurité physiques ou virtuels, de consigner une idée au moyen de l'i-Depot auprès de l'Office Benelux de la Propriété intellectuelle, etc.

te houden waarvan sprake onder 1°, c), door de rechter worden beoordeeld en verschillende vormen kunnen aannemen. Het kan bijvoorbeeld gaan om contractuele bepalingen, fysieke of virtuele beveiligingsmechanismen, het vastleggen van een idee middels het i-depot bij het Benelux Bureau voor de Intellectuele Eigendom, enz.

Section 2 - Modifications apportées au livre XI du Code de droit économique

Article 3.

Conformément à cet article, le titre du livre XI est modifié et devient « Propriété intellectuelle et secrets d'affaires ». De cette manière, il est précisé clairement que les dispositions relatives aux secrets d'affaires ne créent pas de nouveau droit exclusif de propriété intellectuelle.

Article 4.

En application de cet article, un titre 8/1 est inséré dans le livre XI du Code de droit économique. Ce titre contient les dispositions de droit matériel relatives aux secrets d'affaires. En vue de préciser clairement que les dispositions concernant les secrets d'affaires ne créent pas de nouveau droit de propriété intellectuelle ou un droit exclusif, ces dispositions de droit matériel sont rassemblées sous un titre séparé.

Article 5.

Cet article transpose l'article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive. L'article XI.332/1 nouveau indique qu'il a pour objet la transposition partielle de la directive. Il convient ici de préciser ce qu'il est entendu par transposition partielle. Tout d'abord, les dispositions transposées sont réparties dans plusieurs législations, de telle sorte que le nouveau titre 8/1. – Secrets d'affaires du livre XI du code de droit économique ne contient pas la totalité des dispositions transposant la directive. Par ailleurs, le projet de loi ne transpose les dispositions de la directive que dans la mesure où le droit belge ne connaît pas déjà de dispositions ayant le même effet que celles de la directive. Par conséquent, le projet de loi permet d'assurer la transposition complète de la directive

Afdeling 2 – Wijzigingen aangebracht aan boek XI van het Wetboek van economisch recht

Artikel 3.

Overeenkomstig dit artikel wordt de titel van boek XI gewijzigd in "Intellectuele eigendom en bedrijfsgeheimen". Op deze manier wordt duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren.

Artikel 4.

Met toepassing van dit artikel wordt een titel 8/1 ingevoegd in boek XI van het Wetboek van economisch recht. Deze titel bevat de materieelrechtelijke bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen. Om duidelijk te maken dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren, worden deze materieelrechtelijke bepalingen ondergebracht in een afzonderlijke titel.

Artikel 5.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn. Het nieuwe artikel XI.332/1 vermeldt dat het ertoe strekt, de richtlijn gedeeltelijk om te zetten. Hier moet worden verduidelijkt wat wordt verstaan onder gedeeltelijke omzetting. Vooreerst zijn de omgezette bepalingen verdeeld over verschillende regelgevingen, wat maakt dat de nieuwe titel 8/1. – Bedrijfsgeheimen – van boek XI van het Wetboek van economisch recht niet alle omzettingbepalingen bevat. Het wetsontwerp zet bovendien de bepalingen van de richtlijn maar om in de mate dat er in de Belgische wetgeving nog geen bepalingen voorhanden zijn met dezelfde gevolgen als die van de richtlijn. Zo kan het wetsontwerp een volledige omzetting van de

en droit belge.

Article 6.

Cet article transpose l'article 1er, paragraphe 2, de la directive. Il s'agit d'une disposition de sauvegarde visant à préciser clairement que la directive ne porte pas atteinte à l'exercice du droit à la liberté d'expression et à certaines règles de l'Union ou règles nationales. Dans le projet de loi, une formulation plus générale est utilisée au § 1er, 1°, en renvoyant aux droits fondamentaux figurant dans la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et dans la Constitution et pas uniquement au droit à la liberté d'expression et d'information. Cette formulation générale vise à éviter qu'il soit déduit de la mention spécifique de ces deux derniers droits que la disposition de sauvegarde ne s'applique pas à d'autres droits fondamentaux. Le renvoi « aux pratiques nationales », qui a été repris de la directive, figure au paragraphe 1er, 4°. Cette formule renvoie en réalité aux us et coutumes.

Article 7.

Cet article transpose l'article 3 de la directive qui précise les conditions dans lesquelles l'obtention, l'utilisation et la divulgation d'un secret d'affaires est considérée comme licite. Le renvoi aux « pratiques nationales », qui a été repris de la directive, figure au paragraphe 1er, 3°. Cette formule renvoie en réalité aux usages nationaux (us et coutumes en français).

Article 8.

Cet article transpose l'article 4, paragraphes 2 à 5 de la directive. Il précise à partir de quand l'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est illicite.

Article 9.

Cet article transpose l'article 5 de la directive. Il fixe les cas dans lesquels une action concernant une obtention, une utilisation ou une divulgation illicites d'un secret d'affaires doit être rejetée par le juge car il s'agit d'hypothèses faisant intervenir un moyen jugé légitime d'accès à une information privilégiée. Parmi les circonstances visées par cette

richtlijn in Belgisch recht verzekeren.

Artikel 6.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 1, lid 2 van de richtlijn. Het betreft een vrijwaringsbepaling om duidelijk te maken dat aan de uitoefening van het recht van vrije meningsuiting en aan een aantal Europese of nationale regels geen afbreuk wordt gedaan. Onder paragraaf 1, 1°, wordt een algemenere formulering gebruikt dan in de richtlijn door te verwijzen naar de fundamentele rechten die zijn vervat in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en in de Grondwet, en niet enkel naar het recht op de vrijheid van meningsuiting en van informatie. Dit om te vermijden dat uit de specifieke vermelding van deze laatste twee rechten zou worden afgeleid dat de vrijwaringsbepaling niet geldt voor andere fundamentele rechten. Onder paragraaf 1, 4°, werd de verwijzing naar "de nationale praktijken" overgenomen uit de richtlijn. Met deze term worden in feite de nationale gebruiken (in het Frans "us et coutumes") bedoeld.

Artikel 7.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 3 van de richtlijn dat de voorwaarden beschrijft waarin het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim als rechtmatig wordt beschouwd. Onder paragraaf 1, 3° werd de verwijzing naar "de nationale praktijken" overgenomen uit de richtlijn. Met deze term worden in feite de nationale gebruiken (in het Frans "us et coutumes") bedoeld.

Artikel 8.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 4, leden 2 tot 5 van de richtlijn. Het schrijft voor wanneer het verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim onrechtmatig is.

Artikel 9.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 5 van de richtlijn. Het schrijft voor in welke gevallen een vordering betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim moet worden afgewezen door de rechter omdat het een hypothese betreft waarin de toegang tot een bevoorrechte informatie als

disposition figure celles dans lesquelles une faute, un acte répréhensible ou une activité illégale est révélée dans le but de protéger l'intérêt public général. L'exercice de la liberté d'expression et d'information et l'exercice légitime de leurs fonctions par les représentants des travailleurs sont également visés. Ces dérogations sont reprises intégralement à l'article XI.332/5 en projet du code de droit économique.

legitiem aanzien wordt. Onder deze bepaling vallen onder meer het geval waarin een fout, wangedrag of illegaal activiteit aan het licht gebracht wordt met het oog op de bescherming van het algemeen belang. Het uitoefenen van de vrije meningsuiting en van informatie en het rechtmatig uitoefenen van de functie van de vertegenwoordigers van de werknemers komen eveneens in aanmerking. Deze uitsluitingen worden integraal in de ontworpen regeling van het artikel XI.332/5 van het wetboek van economisch recht opgenomen.

Article 10.

Cet article insère un titre 9/1 dans le livre XI du Code de droit économique. Ce titre contient une grande partie des dispositions procédurales relatives aux secrets d'affaires, à savoir les dispositions concernant l'action quant au fond et concernant l'action en dommages-intérêts. Pour faire clairement la distinction avec des droits de propriété intellectuelle, ces dispositions sont rassemblées sous un titre séparé.

Artikel 10.

Dit artikel voegt een titel 9/1 in boek XI van het Wetboek van economisch recht. Deze titel bevat een groot deel van de procedurele bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen, met name de bepalingen in verband met de vordering ten gronde en in verband met de vordering tot schadevergoeding. Om het onderscheid met de intellectuele-eigendomsrechten duidelijk te maken, worden deze bepalingen ondergebracht in een afzonderlijke titel.

Article 11.

Cet article ne requiert aucun commentaire particulier.

Artikel 11.

Dit artikel vereist geen bijzonder commentaar.

Article 12.

Cet article transpose l'article 19, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive qui impose aux Etats membres de mentionner une référence à la directive dans leurs dispositions visant à transposer celle-ci. Il ne requiert aucun commentaire particulier.

Artikel 12.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 19, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn die de lidstaten ertoe verplicht te verwijzen naar de richtlijn in de bepalingen die deze omzetten. Het vereist geen bijzonder commentaar.

Article 13.

Cet article ne requiert aucun commentaire particulier.

Artikel 13.

Dit artikel vereist geen bijzonder commentaar.

Article 14.

Cet article transpose l'article 4, paragraphe 1er, de la directive. Cette disposition définit qui a le pouvoir d'intenter une action en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires.

Artikel 14.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 4, lid 1, van de richtlijn. Deze bepaling schrijft voor wie een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kan instellen.

Article 15.

Cet article transpose l'article 12 de la directive. Il

Artikel 15.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 12

contient les injonctions et mesures correctives que le juge peut prononcer au fond lorsqu'il constate qu'il est question d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. Le juge procède à une évaluation à cet égard au cas par cas et il tient compte pour ce faire des conditions d'application des mesures, des garanties et des mesures alternatives reprises à l'article 16 du projet de loi. Dans cet article, certaines formulations ont été harmonisées avec celles qui ont été utilisées lors de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

De manière générale, il convient de souligner que la directive confirme qu'un ordre de cessation dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires est possible et peut aussi être utile. Dans le passé, cette possibilité d'action a été questionnée par la doctrine belge sur la base du raisonnement selon lequel une fois qu'un secret d'affaires a été divulgué, il a perdu son caractère secret et un ordre de cessation de divulgation ou d'utilisation du secret d'affaires n'a par conséquent pas de sens (raisonnement de « l'esprit qui est déjà sorti de la bouteille »). Selon cette doctrine, l'utilisation, dans ces conditions, d'un secret d'affaires par des concurrents deviendrait licite pour autant qu'il n'y ait pas violation d'une obligation contractuelle ou extracontractuelle. Par ailleurs, l'action en cessation ne serait plus pertinente dès lors que l'acte de divulgation a pris fin lorsque l'ordre de cessation intervient. Ce raisonnement ne peut plus être suivi maintenant que la directive prévoit explicitement la possibilité de prononcer un ordre de cessation d'utilisation ou de divulgation d'un secret d'affaires.

L'article 12, paragraphe 1er, a), de la directive (qui n'est pas visé parmi les dispositions d'harmonisation maximale à l'article 1er de la directive) mentionne uniquement la cessation ou l'interdiction de l'utilisation ou de la divulgation du secret d'affaires. Il n'est pas question de cessation ou d'interdiction de l'obtention du secret

van de richtlijn. Het bevat de bevelen en correctieve maatregelen die de rechter ten gronde kan opleggen wanneer hij vaststelt dat er sprake is van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. De rechter oordeelt in dit verband geval per geval, en houdt daarbij rekening met de voorwaarden voor de toepassing van de maatregelen, de waarborgen en de alternatieve maatregelen die zijn opgenomen in artikel 16 van het wetsontwerp. In het artikel werden sommige formuleringen afgestemd op deze die gebruikt werden bij de omzetting van de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

In het algemeen is het belangrijk om te benadrukken dat de richtlijn bevestigt dat een bevel tot staking in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim mogelijk is en ook nuttig kan zijn. Deze vordering werd in het verleden in de Belgische rechtsleer in twijfel getrokken, op basis van de redenering dat eens een bedrijfsgeheim openbaar werd gemaakt, het zijn geheim karakter verloren had en een bevel tot staking van het verder openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van het gebruik van het bedrijfsgeheim door een derde bijgevolg geen zin meer had (de "geest uit de fles" redenering). Volgens deze rechtsleer kon in deze omstandigheden het benutten van een bedrijfsgeheim door concurrenten rechtmatig worden, voor zover hiermee geen contractuele of extracontractuele verplichting geschonden werd. Verder zou een vordering tot staking niet meer toereikend zijn omdat de informatie reeds openbaargemaakt zou zijn op het ogenblik dat het stakingsbevel zou gegeven zijn. Deze redenering kan niet meer worden gevolgd, nu de richtlijn uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om een bevel tot staking op te leggen van het gebruik of de openbaarmaking van een bedrijfsgeheim.

In artikel 12, lid 1, a), van de richtlijn (dat niet genoemd wordt bij de uitzonderingen op het principe van minimumharmonisatie in artikel 1 van de richtlijn) wordt enkel melding gemaakt van de staking van of het verbod op het gebruik of de openbaarmaking van het bedrijfsgeheim, maar niet van het verkrijgen van een zakengeheim. In

d'affaires. Dans le projet de loi, la possibilité a aussi été ajoutée pour le juge d'ordonner la cessation de l'obtention future ou imminente d'un secret d'affaires. Cela peut par exemple être utile quand il s'agit d'une obtention continue. En revanche, il n'a pas été jugé opportun de prévoir qu'une action en cessation puisse être introduite contre des intermédiaires, comme c'est le cas pour les droits de propriété intellectuelle. D'une part, la directive ne prévoit en effet pas cette possibilité et d'autre part, une telle disposition peut avoir des implications très importantes, puisqu'elle pourrait impliquer de manière injustifiable des tiers au litige.

Les dispositions de l'article 12, paragraphes 2 et 3, de la directive ont été rassemblées dans un seul paragraphe. Cela permet une meilleure lisibilité de l'article concernant les mesures correctives. En revanche, l'article 12, paragraphe 4, de la directive, a été scindé en deux paragraphes distincts. Ainsi, il est clarifié qu'en plus de toutes les injonctions et mesures correctives, des dommages et intérêts peuvent être demandés et pas uniquement dans les cas mentionnés dans la première phrase du paragraphe 4 de l'article 12. En d'autres termes, une injonction de cessation ou une mesure d'interdiction peut être complétée par une demande de dommages-intérêts en raison de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires.

Article 16.

Cet article transpose l'article 13 de la directive. Il contient les conditions d'application des mesures quant au fond, les mesures de sauvegarde et les mesures de substitution. Lorsqu'il statue sur une mesure quant au fond, le juge le fait toujours au cas par cas, en tenant compte de ce qui est prévu dans cet article.

Le juge définit au même moment quelle(s) mesure(s) quant au fond il impose conformément à l'article 15 du projet de loi et s'il limite ou non, conformément à l'article 13, paragraphe 1er, alinéa 2, de la directive (transposé dans le présent article), la durée de cette/ces mesure(s). Les conditions visées à l'alinéa 1er de cet article doivent par conséquent être prises en considération lors de la décision de limiter ou non

het wetsontwerp werd voor de rechter ook de mogelijkheid toegevoegd om de staking te bevelen van het toekomstige of nakende verkrijgen van een bedrijfsgeheim. Dit kan bijvoorbeeld nuttig zijn wanneer het gaat om een continu verkrijgen. Het werd daarentegen niet opportuun geacht om ook in te voorzien dat een vordering tot staking kan worden ingesteld tegen tussenpersonen, zoals dit bij de intellectuele-eigendomsrechten het geval is. Enerzijds voorziet de richtlijn deze mogelijkheid immers niet, en anderzijds kan dergelijke bepaling vergaande implicaties hebben, aangezien zo op onverantwoorde wijze derden bij het geschil zouden kunnen worden betrokken.

De bepalingen van artikel 12, leden 2 en 3, van de richtlijn werden samengevoegd in één paragraaf. Dit laat een vlottere lezing van het artikel toe wat de correctieve maatregelen betreft. Artikel 12, lid 4 van de richtlijn werd daarentegen opgedeeld in twee afzonderlijke paragrafen. Zo is het duidelijk dat bovenop alle in het artikel opgesomde bevelen en correctieve maatregelen nog een schadevergoeding kan worden gevraagd, en niet enkel in de gevallen die in de eerste zin van lid 4 van artikel 12 van de richtlijn vermeld worden. Met ander woorden, een vordering tot staking of een verbod kan worden aangevuld met een vordering tot schadevergoeding omwille van het verkrijgen, het gebruik of het ongeoorloofd openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

Artikel 16.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 13 van de richtlijn. Het bevat de voorwaarden voor de toepassing van de bewarende maatregelen ten gronde, de waarborgen en de alternatieve maatregelen. Bij het oordelen over een maatregel ten gronde oordeelt de rechter steeds geval per geval, rekening houdend met hetgeen wordt bepaald in dit artikel.

De rechter bepaalt op hetzelfde moment welke maatregel(en) ten gronde hij oplegt overeenkomstig artikel 15 van het wetsontwerp, en of hij de looptijd van deze maatregel(en) al dan niet beperkt overeenkomstig artikel 13, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn (omgezet in dit artikel). De omstandigheden die in lid 1 van dit artikel vermeld worden, dienen bijgevolg eveneens in aanmerking te worden genomen bij de

la durée de la/des mesure(s).

Il est à noter que le juge peut, sur requête de la partie visée par les mesures correctives et sous certaines conditions, ordonner le versement d'une indemnisation financière à la partie lésée en lieu et place de l'application de ces mesures.

Article 17.

Cet article ne requiert aucun commentaire particulier.

Article 18.

Cet article transpose l'article 14 de la directive relatif aux dommages-intérêts. Il s'agit d'un rappel de l'application de l'article 1382 du Code civil en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites d'un secret d'affaires. Même si *a priori* il paraît superflu de répéter le principe de la responsabilité civile, il a paru utile de prévoir une transposition de cette disposition de la directive. En effet, l'article 18 en projet contient aussi une disposition concernant la délivrance des biens en infraction et des matériaux et instruments principalement utilisés lors de la création ou de la fabrication de ces biens. Il est dès lors cohérent de rappeler préalablement le principe de la réparation du préjudice causé consécutivement à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites d'un secret d'affaires, lesquelles constituent une faute au sens des articles 1382 et 1383 du Code civil.

En outre, il convient d'indiquer que l'article 14 de la directive est transposé d'une manière analogue à l'article correspondant de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. En effet, le concept de faute qualifiée n'est pas repris ici tel que défini dans la disposition de la directive. Cette dernière prévoit en effet que le contrevenant qui savait ou aurait dû savoir qu'il se livrait à une obtention, une utilisation ou une divulgation illicite d'un secret d'affaires est tenu de verser des dommages et intérêts au détenteur du secret d'affaires. En rappelant de manière générale que celui qui obtient, utilise ou divulgue un secret d'affaires doit

beslissing om de looptijd van de maatregel(en) al dan niet te beperken.

Het valt te noteren dat de rechter, op verzoek van de partij die geviseerd wordt door de correctieve maatregelen en op bepaalde voorwaarden, de overmaking van een geldelijke schadevergoeding aan de benadeelde partij kan bevelen in de plaats van deze maatregelen.

Artikel 17.

Dit artikel vereist geen bijzonder commentaar.

Artikel 18.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 14 van de richtlijn wat de schadevergoeding betreft. Het betreft een herinnering inzake de toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Ook al lijkt het *a priori* overbodig om het principe van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid te herhalen, is het toch nuttig in een overgang te voorzien van deze richtlijnbevestiging. Het ontwerp-artikel 18 bevat immers ook een bepaling in verband met de afgifte van de inbreukmakende goederen en de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt. Het is dan ook logisch om eerst te herinneren aan het principe van het herstellen van de schade die berokkend werd door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, hetgeen een fout is in de zin van de artikelen 1382 en 1383 van het Burgerlijk Wetboek.

Daarbij dient erop gewezen te worden dat artikel 14 van de richtlijn wordt omgezet op een manier die analoog is aan het overeenstemmende artikel uit de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten. Ook hier wordt namelijk het begrip gekwalificeerde fout zoals bepaald in de richtlijn niet opgenomen in de omzetting-bepaling. In de richtlijn is immers bepaald dat de inbreukmaker die wist of had moeten weten dat hij bezig was met het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, een passende vergoeding dient te betalen aan de houder van dat bedrijfsgeheim. In het wetsontwerp wordt er

réparer le préjudice causé, le texte proposé ne constitue qu'un rappel de l'article 1382 du Code civil tel qu'il est interprété par la Cour de cassation, en particulier en ce qui concerne la notion de faute. Selon la jurisprudence constante de la Cour de cassation, la transgression matérielle d'une disposition légale ou réglementaire constitue en soi une faute qui entraîne la responsabilité civile de l'auteur, à condition que cette transgression soit commise librement et consciemment (Cass., 10 avril 1970, Pas., 1970, I, 682, et références citées par P. Van Ommeslaghe, *Droit des obligations*, op.cit., p. 464, H. Vandenberghe, M. Van Quickenborne et M. Debaene, «Overzicht van rechtspraak – Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad (1994-1999)», TPR 2000, (1551), 1563). Le maintien de cette notion de faute plus favorable pour les ayants droit est conforme à la directive car l'article 1er de cette dernière prévoit une harmonisation minimale et l'article 14 de la directive n'est pas repris dans la liste de l'article 1er, paragraphe 2, qui énumère les dispositions contenant des garanties visant à protéger les intérêts des tiers.

En ce qui concerne la réparation du dommage causé par l'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires, il convient de se référer à la jurisprudence constante de la Cour de cassation selon laquelle le juge doit veiller à réparer la totalité du dommage effectivement subi par la victime. L'objectif n'est donc pas de prévoir des dommages et intérêts punitifs («punitive damages»). Cette approche correspond à celle du législateur européen. L'article 14, § 1er, alinéa 1er, de la directive prévoit en effet «des dommages et intérêts (...) en réparation du préjudice subi à la suite d'une obtention, d'une utilisation ou d'une divulgation illicites d'un secret d'affaires». L'article 14, paragraphe 2, prévoit à cet égard :

« Lors de la fixation des dommages et intérêts visés à l'alinéa 1er, les autorités judiciaires prennent en considération prennent en considération tous les

algemeen aan herinnerd dat degene die een bedrijfsgeheim op onrechtmatige wijze verkrijgt, gebruikt of openbaar maakt de hierdoor veroorzaakte schade moet vergoeden, en in die zin is de tekst enkel een herinnering van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek zoals dat door het Hof van Cassatie wordt geïnterpreteerd, in het bijzonder wat het begrip "fout" betreft. Volgens de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie houdt de materiële schending van een wettelijke of reglementaire bepaling op zich een fout in die de overtreder burgerrechtelijk aansprakelijk stelt, op voorwaarde dat deze schending vrijwillig en bewust werd begaan (Cass., 10 april 1970, Pas. 1970, I, 682 en referenties aangehaald door P. Van Ommeslaghe, op.cit., blz. 464; H. Vandenberghe, M. Van Quickenborne en M. Debaene, «Overzicht van rechtspraak – Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad (1994-1999)», TPR 2000, (1551), 1563). Het behoud van dit voor de rechthebbenden gunstiger foutbegrip is in overeenstemming met de richtlijn omdat die in artikel 1 voorziet in een minimumharmonisatie en artikel 14 van de richtlijn niet is opgenomen in de lijst in artikel 1, lid 2, waarin de bepalingen worden opgesomd die waarborgen bevatten ter bescherming van de belangen van derden.

Wat het herstel van de schade betreft, veroorzaakt door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, dient eveneens te worden verwezen naar de vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie volgens dewelke de rechter moet toezien op het herstel van alle schade die het slachtoffer daadwerkelijk heeft geleden. Het is dus niet de bedoeling van de Europese wetgever om te voorzien in bestraffende schadevergoedingen (zogenaamde "punitive damages") in de richtlijn. Deze benadering strookt met die van de richtlijn. In artikel 14, lid 1, eerste alinea, immers sprake is van "een passende vergoeding (...) tot herstel van de schade die is geleden als gevolg van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim". In artikel 14, lid 2 wordt in dat verband het volgende bepaald:

"De bevoegde rechterlijke instanties houden bij het vaststellen van de in lid 1 bedoelde schadevergoeding rekening met alle passende

aspects appropriés tels que les conséquences économiques négatives, notamment le manque à gagner, subies par la partie lésée, les bénéfices injustement réalisés par le contrevenant et, dans des cas appropriés, des éléments autres que des facteurs économiques, comme le préjudice moral causé au détenteur du secret d'affaires du fait de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites du secret d'affaires. ».

Le considérant 30 de la directive indique par ailleurs que le but de celle-ci n'est pas d'introduire une obligation de prévoir des dommages-intérêts punitifs mais de permettre une indemnisation fondée sur une base objective tout en tenant compte des frais encourus par le détenteur du secret d'affaires tels que les frais d'identification et de recherche.

Comme à l'occasion de la transposition de la directive 2004/48 (CE) du Parlement européen et du Conseil relative au respect des droits de propriété intellectuelle, il n'a pas été jugé utile de reprendre littéralement dans la loi le texte de l'article 14, paragraphe 2, de la directive susmentionnée de la directive, étant donné que les éléments que cette disposition mentionne relèvent déjà de la compétence discrétionnaire du juge. Par ailleurs, d'autres éléments que ceux visés dans la directive pourraient s'avérer appropriés pour fixer un montant forfaitaire à titre de dommages et intérêts.

Par analogie avec l'article XI.335, § 2, alinéa 2, du Code de droit économique qui est issu de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle, il est prévu la possibilité de délivrance de biens en infraction et de matériaux et d'instruments ayant principalement servi à la création ou à la fabrication de ces biens. Une telle disposition a aussi été jugée utile dans le contexte des secrets d'affaires. Toutefois, aucune disposition n'a été prévue concernant la mauvaise foi, de manière analogue à celles de l'article XI.335, §§2 et 3, du Code de droit économique pour les droits de propriété intellectuelle. Trois raisons importantes justifient cela. Au-delà du fait que de telles dispositions ne sont pas prévues dans la directive,

factoren, zoals de negatieve economische gevolgen, waaronder winstderving, die de benadeelde partij heeft ondervonden, de onrechtmatige winst die de inbreukmaker heeft genoten en, in passende gevallen, andere elementen dan economische factoren, zoals de morele schade die de houder van het bedrijfsgeheim door het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim heeft geleden.”.

Overigens wordt er in overweging 30 van de richtlijn op gewezen dat het niet de bedoeling is om een verplichting te introduceren om te voorzien in een niet-compensatoire schadevergoeding, maar om schadeloosstelling te verzekeren die op een objectieve grondslag berust, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de kosten van de houder van het bedrijfsgeheim, bijvoorbeeld voor opsporing en onderzoek.

Naar analogie met de omzetting van de richtlijn 2004/48 (EG) van het Europees Parlement en de Raad betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, werd het niet nuttig geacht om de tekst van het hoger geciteerde artikel 14, lid 2, van de bovengenoemde richtlijn letterlijk over te nemen in de wet omdat de elementen die deze bepaling vermeldt reeds tot de discretionaire bevoegdheid van de rechter behoren. Verder zouden andere elementen dan die welke in de richtlijn worden beoogd, mogelijk in aanmerking kunnen komen om een forfaitair bedrag als schadevergoeding vast te stellen.

Naar analogie met artikel XI.335, § 2, tweede alinea, van het Wetboek van economisch recht, dat is voortgekomen uit de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, wordt voorzien in de mogelijkheid van de afgifte van inbreuk makende goederen en van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt. Dergelijke bepaling werd ook in de context van bedrijfsgeheimen nuttig geacht. Er werd echter niet voorzien in bepalingen betreffende de kwade trouw analoog aan deze voorzien in artikel XI.335, §§2 en 3, van het Wetboek van economisch recht voor intellectuele-eigendomsrechten. Drie belangrijke redenen rechtvaardigen dit. Naast het

l'établissement d'un parallèle avec le régime applicable aux droits de propriété intellectuelle serait inapproprié. En effet, les dispositions relatives aux secrets d'affaires sont des normes de conduite et ne créent pas de droit exclusif. Ces possibilités ne sont pas prévues pour d'autres normes de conduite en droit économique mais uniquement pour les droits de propriété intellectuelle.

Finale­ment, il convient aussi de mentionner que le droit belge prévoit la faculté prévue par la directive de limiter la responsabilité des travailleurs envers leur employeur pour les dommages causés du fait de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires de l'employeur si l'employé n'agit pas intentionnellement. L'article 18 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail prévoit en effet que lorsqu'un employé cause des dommages à son employeur ou à des tiers, il ne répond que de son dol et de sa faute lourde. Il ne répond de sa faute légère que si celle-ci présente dans son chef un caractère habituel plutôt qu'accidentel. Par conséquent, il n'y a pas lieu de prévoir une disposition spécifique à cet égard dans le cadre de la transposition.

Article 19.

Conformément à cet article, l'intitulé du titre 10 est adapté et devient "Aspects judiciaires de la protection des droits de propriété intellectuelle et des secrets d'affaires". Le titre 10 du livre XI du Code de droit économique était déjà divisé en différents chapitres, si bien qu'il est possible d'ajouter un chapitre pour les secrets d'affaires sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. De cette manière, il est à nouveau mis en évidence que les dispositions concernant les secrets d'affaires ne créent pas un nouveau droit de propriété intellectuelle exclusif. Les nouvelles dispositions reprises sous ce titre concernent les règles de compétence, les règles de prescription et les règles relatives à la publication des décisions judiciaires.

fait dat dergelijke bepalingen niet voorzien zijn in de richtlijn, zou de uiteenzetting van een parallel met het regime van toepassing op de intellectuele-eigendomsrechten hier niet op zijn plaats zijn. De bepalingen in verband met bedrijfsgeheimen zijn immers gedragsnormen en creëren geen exclusief recht. Deze mogelijkheden zijn niet voorzien voor andere gedragsnormen in het economisch recht, maar enkel voor de intellectuele-eigendomsrechten.

Ten slotte kan nog vermeld worden dat de mogelijkheid waarin de richtlijn voorziet om de aansprakelijkheid voor schade van werknemers tegenover hun werkgevers voor het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim van de werkgever te beperken indien de werknemer zonder opzet handelt, reeds is voorzien in het Belgisch recht. Artikel 18 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten voorziet namelijk dat wanneer de werknemer bij de uitvoering van zijn arbeidsovereenkomst de werkgever of derden schade berokkent, hij enkel aansprakelijk is voor zijn bedrogen zijn zware schuld. Voorlichte schuld is hij enkel aansprakelijk als die bij hem eerder gewoonlijk dan toevallig voorkomt. Er dient in het kader van de omzetting van de richtlijn dan ook niet te worden voorzien in een specifieke bepaling in dit verband.

Artikel 19.

Overeenkomstig dit artikel wordt het opschrift van titel 10 gewijzigd in "Aspecten van gerechtelijk recht van de bescherming van intellectuele-eigendomsrechten en bedrijfsgeheimen". Titel 10 van boek XI van het Wetboek van economisch recht was reeds ingedeeld in verschillende hoofdstukken zodat voor bedrijfsgeheimen een hoofdstuk kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele-eigendomsrechten. Op deze manier wordt opnieuw duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren. De nieuwe bepalingen binnen deze titel betreffen de bevoegdheidsregeling, de verjaringsregeling en de regeling in verband met bekendmaking van rechterlijke beslissingen.

Article 20.

Cet article ne requiert aucun commentaire particulier.

Article 21.

Cet article règle la compétence juridictionnelle en matière de secrets d'affaires et prévoit que les tribunaux de commerce établis au siège d'une cours d'appel sont compétents pour connaître de toutes les actions en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicite d'un secret d'affaires, même lorsque les parties ne sont pas des entreprises et quel que soit le montant de la demande. Cette centralisation du contentieux en la matière, vu la spécificité de celle-ci, permet aux tribunaux de développer une certaine spécialisation par rapport aux secrets d'affaires. L'idée n'est cependant pas de porter atteinte aux compétences spécifiques des tribunaux du travail. Ces derniers restent par conséquent compétents, même s'ils sont confrontés dans le cadre de leurs compétences à une action en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation d'un secret d'affaires. Néanmoins, il convient de rappeler que l'article 578, 1°, du Code judiciaire confère une compétence au tribunal du travail uniquement pour les « contestations relatives aux contrats de louage de travail y compris celles qui ont trait à la violation d'un secret d'affaires commise *pendant la durée de ces contrats* ». Lorsque de telles contestations se produisent après la fin du contrat de louage de travail, c'est le tribunal du commerce qui devient compétent.

Enfin, on peut aussi ajouter que l'article 21 du projet de loi concerne la compétence du tribunal pour l'action principale. Lorsque l'obtention, l'utilisation ou la divulgation d'un secret d'affaires est invoquée en défense, le juge compétent pour l'action principale est également compétent pour la défense (conformément à la règle selon laquelle « le juge de l'action est le juge de l'exception »).

Article 22.

Cet article transpose l'article 8 de la directive. Il

Artikel 20.

Dit artikel vereist geen bijzonder commentaar.

Artikel 21.

Dit artikel regelt de jurisdictionele bevoegdheid inzake bedrijfsgeheimen en bepaalt dat de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn waar de vijf hoven van beroep hun zetel hebben, bevoegd zijn om kennis te nemen van alle vorderingen inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, zelfs wanneer de partijen geen ondernemingen zijn en ongeacht het bedrag van de vordering. Deze centralisatie van de geschillenregeling op dit gebied, laat de rechtbanken toe, gelet op de specificiteit van de materie, om een zekere specialisatie te ontwikkelen met betrekking tot bedrijfsgeheimen. Het is echter niet de bedoeling om afbreuk te doen aan de specifieke bevoegdheden van de arbeidsrechtbanken. Deze blijven bijgevolg bevoegd, ook wanneer zij zich binnen het kader van hun bevoegdheden geconfronteerd zouden zien met een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Daarbij dient evenwel te worden opgemerkt dat artikel 578, 1° van het Gerechtelijk Wetboek de arbeidsrechtbank enkel bevoegd maakt voor "geschillen inzake arbeidsovereenkomsten met inbegrip van die welke betrekking hebben op schending van een bedrijfsgeheim *gedurende die overeenkomst*". Wanneer dergelijke geschillen zich voordoen na de beëindiging van de arbeidsovereenkomst, zal de rechtbank van koophandel bevoegd zijn.

Ten slotte kan nog worden toegevoegd dat artikel 21 van het wetsontwerp de bevoegdheid van de rechtbank voor de hoofdvordering betreft. Wanneer het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim wordt ingeroepen als verweer, geldt dat de rechter die bevoegd is voor de hoofdvordering, ook bevoegd is voor het verweer (overeenkomstig de regel "le juge de l'action est le juge de l'exception").

Artikel 22.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 8

prévoit un délai de prescription de cinq ans pour des actions qui concernent des secrets d'affaires, sans préjudice de l'article 15 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail qui prévoit que les actions naissant d'un contrat de travail sont prescrites un an après la cessation de celui-ci ou cinq ans après le fait qui a donné naissance à l'action, sans que ce dernier délai puisse excéder un an après la cessation du contrat. Cet article ne porte pas non plus préjudice à l'article XVII.5 du Code de droit économique qui prévoit un délai de prescription d'un an pour les actions en cessation selon les formes du référé.

La directive laisse le soin aux Etats membres de déterminer le moment à partir duquel le délai de prescription commence à courir, la durée de ce délai et les circonstances dans lesquelles ce délai est interrompu ou suspendu. La durée du délai de prescription et le point de départ du délai sont définis par analogie avec les dispositions relatives à la prescription des actions sur la base d'une responsabilité extracontractuelle comme défini à l'article 2262bis, § 1er, alinéas 2 et 3, du Code civil. En ce qui concerne la suspension et l'interruption de la prescription, il convient de se référer aux règles de droit commun, qui sont d'application en l'occurrence.

Article 23.

Cet article transpose l'article 15 de la directive. Il concerne la publication des décisions judiciaires. La formulation du paragraphe 1er a été adaptée à la formulation qui a été utilisée dans le cadre de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

Section 3 - Modifications apportées au livre XVII du Code de droit économique

Article 24.

Conformément à cet article, une section 3 est insérée dans le livre XVII, titre 1, chapitre 4, du

van de richtlijn. Het voorziet in een verjaringstermijn van vijf jaar voor vorderingen die betrekking hebben op bedrijfsgeheimen, zonder afbreuk te doen aan artikel 15 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, dat voor rechtsvorderingen uit een arbeidsovereenkomst voorziet in een verjaringstermijn van één jaar na het eindigen van deze arbeidsovereenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van de arbeidsovereenkomst mag overschrijden. Dit artikel doet evenmin afbreuk aan artikel XVII.5 van het Wetboek van economisch recht, dat voorziet in een verjaringstermijn van één jaar voor vorderingen tot staking zoals in kort geding.

De richtlijn laat het aan de lidstaten over om het ogenblik vast te stellen waarop de verjaringstermijn begint te lopen, de duur van de verjaringstermijn en de omstandigheden waaronder de verjaringstermijn wordt gestuit of geschorst. De duur van de verjaringstermijn en het beginpunt van de termijn zijn bepaald naar analogie met de bepalingen betreffende de verjaring van vorderingen op basis van de buitencontractuele aansprakelijkheid zoals bepaald in artikel 2262bis, § 1, tweede en derde lid, van het Burgerlijk Wetboek. Voor wat de schorsing en de stuiting van deze verjaringstermijn betreft, dient verwezen te worden naar de regels van het gemene recht in dit verband, welke hier van toepassing zijn.

Artikel 23.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 15 van de richtlijn. Het betreft de openbaarmaking van rechterlijke uitspraken. De formulering in paragraaf 1 werd aangepast aan de formulering die gebruikt werd in het kader van de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

Afdeling 3 – Wijzigingen aangebracht aan boek XVII van het Wetboek van economisch recht

Artikel 24.

Overeenkomstig dit artikel wordt een afdeling 3 ingevoegd in boek XVII, titel 1, hoofdstuk 4, van

Code de droit économique. Ce chapitre du titre 1 « Action en cessation », qui concerne les dispositions spéciales propres au Livre IX était déjà divisé en différentes sections, si bien qu'une section peut être ajoutée pour les secrets d'affaires, sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. Les nouvelles dispositions reprises sous cette section concernent les actions en cessation selon les formes du référé en cas d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicites de secrets d'affaires.

L'insertion de l'action en cessation selon les formes du référé pour les actions en matière de secret d'affaires n'est pas exigée aux fins de la transposition de la directive mais cette voie de droit existe pour les violations de droits de propriété intellectuelle ainsi que pour d'autres infractions aux législations en matière économique. De la même manière que l'insertion de cette procédure a été jugée utile pour la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle, bien que cela n'était pas strictement nécessaire pour la transposition de cette directive, une procédure similaire est prévue pour les secrets d'affaires dans ce projet de loi. En effet, l'action en cessation est une voie de recours efficace dont l'application a été généralisée pour la totalité du Code de droit économique lors de sa codification. Les dispositions s'inspirent dans une très large mesure de l'action en cessation telle qu'organisée dans Livre XVII du Code de droit économique.

Le raisonnement cité auparavant de « l'esprit qui est déjà sorti de la bouteille » ne peut plus être suivi ici non plus. En effet, ce sont les mêmes points de départ qui doivent valoir pour l'action en cessation selon les formes du référé et pour l'ordre de cessation quant au fond qui est prononcé. Un ordre de cessation dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires est en effet possible et peut aussi constituer une mesure utile. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 15 du projet de loi.

Article 25.

L'article 25 introduit une action en cessation

het Wetboek van economisch recht. Dit hoofdstuk binnen titel 1 "Vordering tot staking" betreft de bijzondere bepalingen eigen aan Boek XI en was reeds ingedeeld in verschillende afdelingen, zodat voor bedrijfsgeheimen een afdeling kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele-eigendomsrechten. De nieuwe bepalingen binnen deze afdeling betreffen de vordering tot staking zoals in kort geding in geval van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen.

De invoering van de vordering tot staking zoals in kort geding voor vorderingen inzake bedrijfsgeheimen is niet vereist voor de omzetting van de richtlijn maar dit rechtsmiddel bestaat voor inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten alsook voor andere inbreuken op de economische regelgevingen. Zoals de invoering van deze procedure ook nuttig werd geacht bij de omzetting van richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten, ook al was dit strikt genomen niet noodzakelijk voor de omzetting van die richtlijn, zo ook wordt in het wetsontwerp in dergelijke procedure voorzien voor bedrijfsgeheimen. De vordering tot staking is immers een efficiënt rechtsmiddel waarvan de toepassing veralgemeend werd voor het hele Wetboek van economisch recht bij de codificatie ervan. De bepalingen zijn in zeer grote mate geïnspireerd op de vordering tot staking zoals ze georganiseerd is in Boek XVII van het Wetboek van economisch recht.

Ook hier geldt dat de hoger aangehaalde "geest uit de fles" redenering niet langer gevolgd kan worden. Voor de vordering tot staking zoals in kort geding dienen immers dezelfde uitgangspunten te gelden als voor het bevel tot staking dat ten gronde wordt uitgesproken. Een bevel tot staking in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim is inderdaad mogelijk en kan ook een nuttige maatregel zijn. In dit verband wordt verwezen naar de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp.

Artikel 25.

Artikel 25 voert een vordering tot staking in bij de

auprès du président du tribunal de commerce visant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires. Comme c'est le cas pour les autres actions en cessation selon les formes du référé, cette action est autonome par rapport aux injonctions et mesures correctives visées à l'article 15 du projet de loi qui insère un nouvel article XI.336/3 dans le Code de droit économique.

Comme mentionné dans le commentaire de l'article 15 du projet de loi, il est ici également fait mention de la cessation ou de l'interdiction non seulement de l'obtention mais aussi de l'utilisation ou de la divulgation d'un secret d'affaires. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 15 du projet de loi. Ainsi, il n'a pas été jugé utile, pour des raisons identiques à celles évoquées au commentaire de l'article 15 en projet, de prévoir la possibilité d'engager une action en cessation contre des intermédiaires comme c'est le cas pour les droits de propriété intellectuelle.

L'article 25 prévoit également que le président des tribunaux de commerce établis au siège d'une cours d'appel est compétent pour connaître de cette action en cessation selon les formes du référé. À cet égard, il est renvoyé au commentaire des règles de compétence de l'article 21 en projet. Ici également, les compétences spécifiques des tribunaux du travail ne sont pas affectées.

Il est prévu dans l'article créé XVII.21/1, § 3, du Code de droit économique que toute action en cessation visant à mettre fin à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites d'un secret d'affaires et ayant aussi pour objet la cessation d'un autre acte qui constitue une infraction aux dispositions du Code de droit économique est portée exclusivement devant le juge du tribunal de commerce compétent en vertu des paragraphes 1 et 2 de l'article XVII.21/1 en projet. La spécialisation visée dans ces paragraphes n'est ainsi pas mise en péril.

Article 26.

Cet article prévoit la possibilité pour le président du tribunal de commerce, lorsqu'il ordonne la

voorzitter van de rechtbank van koophandel voor het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Zoals het geval is voor de andere vorderingen tot staking zoals in kort geding, is deze vordering autonoom ten opzichte van de bevelen en correctieve maatregelen bedoeld in artikel 15 van het wetsontwerp, dat een nieuw artikel XI.336/3 invoegt in het Wetboek van economisch recht.

Zoals vermeld bij de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp, wordt ook hier melding gemaakt van de staking van of het verbod op zowel het verkrijgen als het gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim. In dit verband wordt verwezen naar de bespreking van artikel 15 van het wetsontwerp. Om redenen gelijk aan deze ingeroepen in de toelichting bij het ontworpen artikel 15, werd het niet nuttig geacht om te voorzien dat een vordering tot staking kan worden ingesteld tegen tussenpersonen, zoals dit bij de intellectuele-eigendomsrechten het geval is.

Het artikel 25 bepaalt tevens dat de voorzitter van de rechtbanken van koophandel die gevestigd zijn waar één van de de vijf hoven van beroep zijn zetel heeft, bevoegd zijn om kennis te nemen van deze vordering tot staking zoals in kort geding. Hierbij kan verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 21 van het wetsontwerp. Ook hier is het niet de bedoeling om afbreuk te doen aan de specifieke bevoegdheden van de arbeidsrechtbanken.

In het ontworpen artikel XVII.21/1, §3 van het Wetboek van economisch recht is bepaald dat elke vordering tot staking voor het beëindigen van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim, die ook de staking tot voorwerp heeft van een andere daad die een inbreuk uitmaakt op de bepalingen van het Wetboek van economisch recht, uitsluitend voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel bevoegd krachtens paragrafen 1 en 2 van het ontworpen artikel XVII.21/1, wordt gebracht. Zo wordt de specialisatie die beoogd wordt door deze paragrafen, niet in het gedrang gebracht.

Artikel 26.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel om,

cessation, d'ordonner des mesures supplémentaires, lesquelles sont aussi prévues pour les actions sur le fond dans le nouvel article XI.336/3 du Code de droit économique inséré par l'article 15 en projet, pour autant que ces mesures contribuent à la cessation de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicite du secret d'affaires ou des conséquences de celles-ci. Eu égard à la nature même de l'action en cessation, les mesures ordonnées par le juge ne peuvent pas être utilisées pour la réparation des dommages occasionnés par l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite. L'article XI.336/4, §§1 et 2, du Code de droit économique est aussi déclaré applicable par analogie. Ces paragraphes concernent les conditions et les garanties d'application des mesures quant au fond. L'article XI.336/4, § 3, du Code de droit économique n'est pas déclaré applicable par analogie car il s'agit à présent d'une disposition relative au dédommagement or un dédommagement ne peut être réclamé dans le cadre d'une action en cessation.

Article 27.

Cet article répète les caractéristiques générales de l'action en cessation telles qu'elles sont reprises à l'article XVII.6 du Code de droit économique. Vu la possibilité d'intenter une action pénale dans certaines situations sur le fondement de l'article 309 du Code pénal pour fait de divulgation d'un secret d'affaires, il y a également lieu de prévoir une disposition à cet égard. En conséquence, un nouvel article XVII.21/3 est inséré dans le Code de droit économique, lequel est analogue à l'article XVII.18 du Code de droit économique.

Article 28.

Cet article stipule que les personnes qui peuvent intenter une action en matière d'obtention, d'utilisation ou de divulgation illicite d'un secret d'affaires conformément au nouvel article XI.336/2 du Code de droit économique peuvent également intenter une action en cessation. Cette disposition est analogue à l'article XVII.19 du Code

wanneer hij de staking beveelt, de bijkomende maatregelen te bevelen welke ook zijn voorzien voor de vorderingen ten gronde in het nieuwe artikel XI.336/3 van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door het ontworpen artikel 15 van het wetsontwerp, voor zover deze maatregelen kunnen bijdragen tot de stopzetting van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van de gevolgen ervan. Rekening houdend met de aard zelf van de vordering tot staking, kunnen de door de rechter bevolen maatregelen niet worden aangewend voor het herstel van de schade die door dit onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken wordt berokkend. Ook artikel XI.336/4, §§1 en 2 van het Wetboek van economisch recht wordt van overeenkomstige toepassing verklaard. Deze paragrafen betreffen de voorwaarden en de waarborgen voor het toepassen van de maatregelen ten gronde. Artikel XI.336/4, § 3, van het Wetboek van economisch recht wordt niet van overeenkomstige toepassing verklaard nu het gaat om een bepaling betreffende de schadeloosstelling, en er binnen de vordering tot staking geen schadevergoeding kan worden gevorderd.

Artikel 27.

Dit artikel herhaalt de algemene kenmerken van de vordering tot staking zoals deze ook zijn opgenomen in artikel XVII.6 van het Wetboek van economisch recht. Gelet op het feit dat op basis van artikel 309 van het Strafwetboek in bepaalde situaties ook een strafrechtelijke vordering kan worden ingesteld voor het openbaar maken van een bedrijfsgeheim, dient echter ook een bepaling te worden voorzien in dit verband. Bijgevolg wordt het nieuwe artikel XVII.21/3 ingevoegd in het Wetboek van economisch recht, dat analoog is aan artikel XVII.18 van het Wetboek van economisch recht.

Artikel 28.

Dit artikel bepaalt dat de personen die een vordering inzake het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim kunnen instellen overeenkomstig het nieuwe artikel XI.336/2 van het Wetboek van economisch recht, tevens een vordering tot staking kunnen instellen. Deze bepaling is analoog

de droit économique.

Article 29.

Cet article prévoit une précision pour l'application du nouvel article XI.342/3 du Code de droit économique qui porte sur la publicité des jugements dans le cadre de l'action en cessation. La disposition est analogue à l'article XVII.20, §2, alinéas 2 et 3, du Code de droit économique.

aan artikel XVII.19 van het Wetboek van economisch recht.

Artikel 29.

Dit artikel voorziet in een precisering bij de toepassing van het nieuwe artikel XI.342/3 van het Wetboek van economisch recht, dat betrekking heeft op de openbaarmaking van rechterlijke uitspraken, in het kader van de vordering tot staking. De bepaling is analoog aan artikel XVII.20, §2, tweede en derde lid, van het Wetboek van economisch recht.

CHAPITRE 3 – Modifications apportées au Code judiciaire

Article 30.

Cet article prévoit une modification de l'article 574 du Code judiciaire. Il s'agit d'une disposition relative à la compétence ratione materiae pour les actions quant au fond concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de secrets d'affaires. Cette disposition est le pendant du nouvel article XI.342/1, § 1er, du Code de droit économique inséré par l'article 21 en projet. À cet égard, on peut aussi renvoyer au commentaire des règles de compétence l'article 21 du projet de loi.

Article 31.

Cet article prévoit une modification de l'article 578, 1°, du Code judiciaire selon laquelle les termes de cette disposition sont harmonisés avec ceux qui sont utilisés dans le cadre de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

Article 32.

Cet article transpose l'article 10, paragraphe 1er, de la directive qui concerne les mesures provisoires et conservatoires que le juge peut ordonner à l'encontre d'un contrevenant supposé. Le juge statue à cet égard toujours au cas par cas, en tenant compte des conditions d'application des mesures, des garanties et des mesures alternatives qui sont reprises dans la section 3 du chapitre XIXbis du livre IV, quatrième partie, du Code

HOOFDSTUK 3 – Wijzigingen aangebracht aan het Gerechtelijk Wetboek

Artikel 30.

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 574 van het Gerechtelijk Wetboek. Het betreft een bepaling betreffende de bevoegdheid ratione materiae voor vorderingen ten gronde betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XI.342/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door het ontworpen artikel 21. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 21 van het wetsontwerp.

Artikel 31.

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek, waarbij de bewoordingen van deze bepaling in overeenstemming worden gebracht met deze die gebruikt worden in het kader van de omzetting van de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

Artikel 32.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 10, lid 1, van de richtlijn, dat de voorlopige en conservatoire maatregelen betreft die de rechter kan bevelen jegens een vermeende inbreukmaker. De rechter oordeelt in dit verband steeds geval per geval, en houdt daarbij rekening met de voorwaarden voor de toepassing van de maatregelen, de waarborgen en de alternatieve maatregelen die zijn opgenomen in de nieuwe

judiciaire, insérée par les articles 36 à 41 du projet de loi. Pour la transposition de l'article 10 de la directive, une méthodologie similaire à celle adoptée pour la transposition de la disposition correspondante de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle a été appliquée. Elle sera exposée ci-dessous.

Il y a lieu de souligner que nonobstant ce qui est prévu à l'article 10, paragraphe 1er, a), de la directive, le projet de loi prévoit que des mesures provisoires, dont la cessation provisoire, peuvent également être ordonnées en cas d'obtention illicite d'un secret d'affaires et pas uniquement au regard de l'utilisation ou de la divulgation d'un secret d'affaires. En outre, la directive confirme dans son article 10 qu'un ordre de cessation dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires est possible et peut aussi être utile. Comme mentionné plus haut, cela a été remis en cause par le passé dans la doctrine belge sur la base du raisonnement selon lequel une fois qu'un secret d'affaires a été divulgué, il a perdu son caractère secret et qu'un ordre de cessation de divulgation du secret d'affaires ou d'utilisation du secret d'affaires par un tiers n'a par conséquent pas de sens. Ce raisonnement ne peut par conséquent plus être suivi maintenant que la directive prévoit explicitement la possibilité de donner, à titre de mesure provisoire ou conservatoire, un ordre de cessation d'utilisation ou de divulgation d'un secret d'affaires.

L'article 32 du projet de loi transpose uniquement l'article 10, paragraphe 1er, c), de la directive. Il n'a pas été jugé nécessaire de reprendre expressément dans le Code judiciaire le reste de l'article 10 de la directive au motif que le droit judiciaire belge permet déjà aux juges de prendre les mesures prévues par cette disposition. Il s'agit notamment :

a) de l'article 19, alinéa 2, du Code judiciaire qui permet au juge avant dire droit d'ordonner une mesure préalable destinée entre autres à régler

afdeling 3 van hoofdstuk XIXbis van boek IV van deel 4 van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd door de artikelen 36 tot en met 41 van het wetsontwerp. Bij de omzetting van artikel 10 van de richtlijn werd een gelijkaardige methodologie gevolgd als deze die werd gehanteerd bij de omzetting van de overeenstemmende bepaling uit de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten. Deze zal hieronder worden uiteengezet.

Er dient benadrukt te worden dat, ondanks hetgeen waarin in artikel 10, lid 1, a), van de richtlijn is voorzien, voorlopige maatregelen, waaronder de voorlopige staking, ook bevolen kunnen worden in geval van het onrechtmatig verkrijgen van een bedrijfsgeheim en niet enkel ten opzichte van het gebruik of het openbaar maken van een bedrijfsgeheim. Daarbij bevestigt de richtlijn met haar artikel 10 dat een bevel tot staking in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim mogelijk is en ook nuttig kan zijn. Zoals hoger aangegeven werd dit in de Belgische rechtsleer intwijfel getrokken in het verleden, op basis van de redenering dat eens een bedrijfsgeheim openbaar werd gemaakt, het zijn geheim karakter verloor en een bevel tot staking van het verder openbaar maken van het bedrijfsgeheim of van het gebruik van het bedrijfsgeheim door een derde bijgevolg geen zin meer had. Deze redenering kan bijgevolg niet meer worden gevolgd, nu de richtlijn uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om als voorlopige of conservatoire maatregel een bevel tot staking op te leggen van het gebruik of de openbaarmaking van een bedrijfsgeheim.

Artikel 32 van het wetsontwerp voorziet enkel in de omzetting van artikel 10, lid 1, c), van de richtlijn. Het werd niet nodig geacht om de rest van artikel 10 van de richtlijn expliciet over te nemen in het Gerechtelijk Wetboek, omdat het Belgische gerechtelijke recht de rechters reeds in staat stelt om de in deze bepaling bedoelde maatregelen te nemen. Het betreft met name:

a) artikel 19, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek volgens hetwelk de rechter alvorens recht te doen, een voorafgaande maatregelen kan

provisoirement la situation des parties, même lorsque l'urgence n'est pas invoquée ;

b) l'article 584 du Code judiciaire qui confère au président du tribunal de commerce siégeant en référé le pouvoir de statuer au provisoire dans les cas dont il reconnaît l'urgence et qui relèvent de la compétence du tribunal de commerce. La liste des mesures provisoires que le juge siégeant en référé peut ordonner n'est pas limitative. L'ordonnance de référé peut être assortie d'une astreinte. Elle peut aussi imposer à une partie de constituer une garantie (par exemple, par le versement d'une somme sur un compte en banque) dans l'attente du jugement au fond statuant sur le cas d'espèce. Les mesures spécifiées à l'article 10, paragraphe 1er, a) et b), de la directive ne doivent donc pas être expressément mentionnées dans le Code judiciaire.

En revanche, il a été jugé utile de mentionner dans le Code judiciaire les mesures prévues à l'article 10, paragraphe 1er, c), de la directive. La saisie en matière de contrefaçon n'est en effet pas d'application sur les secrets d'affaires et elle n'est pas prévue non plus dans le projet de loi. La reprise de cette disposition à l'article 584, 6°, du Code judiciaire indique clairement que de telles mesures sont aussi possibles dans le cadre de l'obtention, de l'utilisation ou de la divulgation illicites d'un secret d'affaires.

Il n'a pas été jugé utile non plus de transposer l'article 11, paragraphe 1er, de la directive. Cet article prévoit en effet qu'au regard des mesures provisoires et conservatoires, le juge a la compétence d'exiger du demandeur qu'il fournisse tout élément de preuve qui puisse être raisonnablement considérée comme étant accessible afin de s'assurer qu'il existe un secret d'affaires, que le demandeur est le détenteur du secret d'affaires et que le secret d'affaires a été obtenu, utilisé ou divulgué de façon illicite, ou que ceci est imminent. Les dispositions générales du Code judiciaire, notamment celles relatives à la preuve, notamment la jurisprudence relative à

bevelen om onder andere de toestand van de partijen te regelen, zelfs indien er geen spoedeisendheid ingeroepen is;

b) artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek dat aan de voorzitter van de rechtbank van koophandel die in kort geding zetelt, de bevoegdheid verleent om bij voorraad uitspraak te doen in de gevallen die hij spoedeisend acht en die tot de bevoegdheid van de rechtbank van koophandel behoren. De lijst van voorlopige maatregelen, die de rechter die in kort geding zetelt, kan bevelen, is niet exhaustief. De beschikking in kort geding kan gepaard gaan met een dwangsom. Ze kan ook aan een partij voorschrijven om een waarborg te stellen (bijvoorbeeld door het storten van een som op een bankrekening) in afwachting van een uitspraak ten gronde waarbij beslist wordt over het geval in kwestie. De onder artikel 10, lid 1, a) en b) van de richtlijn gespecificeerde maatregelen dienen dan ook niet uitdrukkelijk vermeld te worden in het Gerechtelijk Wetboek.

Voor de maatregelen bepaald in artikel 10, lid 1, c), van de richtlijn werd het wel nuttig geacht om deze te vermelden in het Gerechtelijk Wetboek. Het beslag inzake namaak is immers niet van toepassing op bedrijfsgeheimen en wordt ook niet voorzien door het wetsontwerp. Door de maatregelen uit deze bepaling op te nemen in artikel 584, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek, is het duidelijk dat dergelijke maatregelen ook mogelijk zijn in het kader van het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van een bedrijfsgeheim.

Het werd evenmin nuttig geacht om artikel 11, lid 1, van de richtlijn om te zetten. Dit artikel bepaalt met name dat de rechter met betrekking tot de voorlopige en conservatoire maatregelen de bevoegdheid heeft om van de eiser te verlangen dat hij elk redelijkerwijs beschikbaar te achten bewijsmateriaal overlegt zodat hij zich ervan kan vergewissen dat een bedrijfsgeheim bestaat, de eiser de houder is van het bedrijfsgeheim en het bedrijfsgeheim onrechtmatig werd verkregen, wordt gebruikt of werd openbaar gemaakt, of dat dit nakend is. De algemene bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek en met name deze in verband met het bewijs en de rechtspraak met

l'examen par le juge des référés de l'apparence des droits des parties, paraissent suffisantes pour répondre au prescrit de l'article 11, paragraphe 1er, de la directive. Le juge des référés peut examiner les droits des parties mais ne peut ordonner aucune mesure susceptible de porter irrémédiablement atteinte à ceux-ci. Il peut examiner s'il y a des apparences de droit suffisantes pour justifier une décision ordonnant des mesures provisoires ou conservatoires. Il peut également refuser la mesure demandée si le droit apparent du demandeur ou le dommage qu'il subirait à défaut de mesure, n'est pas suffisamment établi (Cass., 25 avril 1996, Pas, I., 1996, I, p. 135).

Article 33.

Cet article prévoit une modification de l'article 589 du Code judiciaire relatif à la compétence juridictionnelle *ratione materiae* pour les actions en cessation concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicites de secrets d'affaires et cette disposition est le pendant du nouvel article XVII.21/1, § 1er, du Code de droit économique inséré par l'article 25 du projet de loi. À cet égard, il est renvoyé au commentaire des règles de compétence à l'article 25 du projet de loi.

Article 34.

Cet article prévoit l'insertion d'un nouvel article 633quinquies/1 dans le Code judiciaire. Il s'agit d'une disposition relative à la compétence juridictionnelle *ratione loci* pour les actions quant au fond concernant l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite de secrets d'affaires et cette disposition est le pendant du nouvel article XI.342/1, § 2, du Code de droit économique inséré par l'article 21 du projet de loi, et du nouvel article XVII.21/1, § 2, du Code de droit économique inséré par l'article 25 du projet de loi. Il est renvoyé au commentaire des règles de compétence des articles 21 et 25 du projet de loi.

betrekking tot het onderzoek door de rechter in kort geding van de ogenschijnlijkheid van de rechten van de partijen, lijken voldoende te zijn om tegemoet te komen aan de voorschriften van artikel 11, lid 1, van de richtlijn. De rechter in kort geding kan de rechten van de partijen onderzoeken maar kan geen enkele maatregel bevelen die een definitieve en onherstelbare inbreuk kan maken op deze rechten. Hij kan onderzoeken of de ogenschijnlijkheid van het recht voldoende is om een beslissing tot voorlopige of conservatoire maatregelen te rechtvaardigen. Hij kan de gevraagde maatregelen ook weigeren als het ogenschijnlijke recht van de verzoeker of de schade die hij bij ontstentenis van een maatregelen zou ondervinden, niet voldoende is aangetoond (Cass., 25 april 1996, Pas, I., 1996, I, p. 135).

Artikel 33.

Dit artikel voorziet in een wijziging van artikel 589 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de rechtsprekende bevoegdheid *ratione materiae* voor vorderingen tot staking betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XVII.21/1, § 1, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 25 van het wetsontwerp. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in artikel 25 van het wetsontwerp.

Artikel 34.

Dit artikel voorziet in de invoeging van een nieuw artikel 633quinquies/1 in het Gerechtelijk Wetboek. Het gaat om een bepaling betreffende de bevoegdheid *ratione loci* voor vorderingen ten gronde betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken of openbaar maken van bedrijfsgeheimen, en is de tegenhanger van het nieuwe artikel XI.342/1, § 2, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 21 van het wetsontwerp, en van het nieuwe artikel XVII.21/1, § 2, van het Wetboek van economisch recht, ingevoegd door artikel 25 van het wetsontwerp. Hierbij kan dan ook verwezen worden naar de bespreking van de bevoegdheidsregeling in de artikelen 21 en 25 van het wetsontwerp.

Article 35.

Cet article transpose l'article 9 de la directive et, partiellement, aussi l'article 16 de la directive. Il prévoit une obligation de conservation de la confidentialité des secrets d'affaires au cours des procédures judiciaires. Actuellement, le droit belge n'offre pas la possibilité d'imposer une telle obligation de protection de la confidentialité. Cette lacune importante est susceptible de faire obstacle à une protection efficace des secrets d'affaires.

L'article 9 de la directive se limite à une obligation de confidentialité au cours des procédures judiciaires relatives à l'obtention, l'utilisation et la divulgation de secrets d'affaires. Le choix a été fait d'étendre le champ d'application de cette disposition de la directive à toute procédure judiciaire dans laquelle un secret d'affaires est utilisé ou mentionné. Cette approche est conforme à l'objectif de la directive d'assurer la protection effective du caractère confidentiel des secrets d'affaires dans le cadre des procédures judiciaires. En outre, une limitation de l'application de cette disposition de la directive aux procédures judiciaires relatives à l'obtention, l'utilisation ou la divulgation illicite d'un secret d'affaires ne permettrait pas d'atteindre pleinement la finalité de la directive. En effet, il est logique que la garantie de confidentialité des secrets d'affaires trouve application chaque fois qu'un secret d'affaires est abordé dans une procédure judiciaire, par exemple lorsque le secret d'affaires est invoqué en défense. Compte tenu de son caractère général, la disposition est placée dans le Code Judiciaire dans le titre concernant les incidents et la preuve.

Dans le paragraphe 2 du nouvel article 871bis en projet, il a été jugé opportun de remplacer la formulation « un nombre limité de personnes » de la directive est par la formulation « les personnes ou catégories de personnes que le juge désigne expressément ». Si le juge décide de limiter l'accès aux documents ou aux audiences, il devra en effet

Artikel 35.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 9 van de richtlijn en ook gedeeltelijk in de omzetting van artikel 16 van de richtlijn. Het voorziet in een verplichting tot het bewaren van de vertrouwelijkheid van bedrijfsgeheimen tijdens gerechtelijke procedures. De mogelijkheid om dergelijke verplichting tot bescherming van de vertrouwelijkheid op te leggen ontbreekt op dit moment in het Belgisch recht, en dit kan een belangrijke hindernis vormen voor een effectieve bescherming van bedrijfsgeheimen.

Artikel 9 van de richtlijn beperkt zich tot een vertrouwelijkheidsverplichting tijdens de gerechtelijke procedures betreffende het onrechtmatig verkrijgen, gebruiken en openbaar maken van bedrijfsgeheimen. Er werd ervoor gekozen het toepassingsgebied van de bepaling van de richtlijn uit te breiden naar alle gerechtelijke procedures waarin een bedrijfsgeheim wordt vermeld. Dit strookt met de benadering van de richtlijn om een effectieve bescherming van bedrijfsgeheimen te waarborgen in het kader van gerechtelijke procedures. Bovendien zou de beperking van de bepaling van de richtlijn tot procedures betreffende het verkrijgen, het gebruik of het openbaar maken van een bedrijfsgeheim het niet mogelijk maken om het doel van de richtlijn volledig te bereiken. Het is immers logisch dat de waarborg van de vertrouwelijkheid van het bedrijfsgeheim toepassing vindt telkens wanneer een bedrijfsgeheim aan bod komt in een gerechtelijke procedure, bijvoorbeeld wanneer het bedrijfsgeheim als verweer wordt ingeroepen. Gelet op het algemene karakter van de bepaling, wordt deze in het Gerechtelijk Wetboek geplaatst in de titel die betrekking heeft op tussengeschillen en bewijs.

In paragraaf 2 van het nieuwe artikel 871bis werd het opportuun geacht de formulering "een beperkt aantal personen" uit de richtlijn te vervangen door "de personen of categorieën van personen die de rechter uitdrukkelijk aanwijst". Indien de rechter besluit om de toegang tot de documenten of tot de hoorzittingen te beperken, zal hij immers de

identifier les personnes ayant accès à ces documents et/ou audiences.

personen dienen te identificeren welke toegang hebben tot deze documenten en/of hoorzittingen.

Le paragraphe 4 du nouvel article 871bis en projet transpose en partie l'article 16 de la directive. Cet article prévoit que les instances judiciaires compétentes doivent pouvoir imposer des sanctions à toute personne qui ne respecte pas ou refuse de respecter une mesure adoptée, entre autres, en vertu de l'article 9 de la directive. Vu l'absence dans le cadre légal existant de sanctions susceptibles d'être prises pendant la procédure judiciaire en cas de non-respect de ces mesures, la possibilité pour le juge est prévue, au paragraphe 4, d'infliger une amende à la personne précitée. Cette disposition s'inspire de la sanction prévue à l'article 780bis du Code Judiciaire concernant le procès téméraire et vexatoire. Elle vise l'hypothèse où l'obligation de confidentialité ou les mesures imposées pendant la procédure judiciaire en cours sont violées. Le juge peut alors infliger une amende au cours de cette même procédure judiciaire. Si la violation des mesures de confidentialité adoptées a lieu après la décision finale, cette disposition ne trouve plus à s'appliquer. À cet égard, il est renvoyé au commentaire de l'article 42 du projet de loi.

In paragraaf 4 van het nieuwe ontworpen artikel 871bis wordt voorzien in een gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van de richtlijn. Dit artikel bepaalt dat de bevoegde rechterlijke instanties sancties moeten kunnen opleggen aan alle personen die niet voldoen of weigeren te voldoen aan de maatregelen die worden vastgesteld krachtens artikel 9 van de richtlijn. Gelet op het feit dat het bestaande wettelijke kader geen sancties bevat die tijdens de gerechtelijke procedure reeds kunnen worden opgelegd in het geval van het niet-naleven van deze maatregelen, wordt in paragraaf 4 voorzien in de mogelijkheid voor de rechter om aan de voormelde personen een boete op te leggen. Deze bepaling is geïnspireerd op de sanctie voorzien in artikel 780bis van het Gerechtelijk Wetboek betreffende het tergend en roekeloos geding. Zij viseert de hypothese waarin de vertrouwelijkheidsverplichting of de opgelegde maatregelen tijdens de lopende gerechtelijke procedure worden geschonden. De rechter kan dan tijdens diezelfde procedure een gerechtelijke boete opleggen. Doet de schending zich voor na de einduitspraak, dan kan deze bepaling geen toepassing meer vinden. In dit verband wordt ook verwezen naar artikel 42 van het wetsontwerp.

Article 36.

Conformément à cet article, le titre du chapitre XIXbis de la quatrième partie, livre IV, du Code judiciaire est modifié et devient « Procédures en matières de droits de propriété intellectuelle et de secrets d'affaires ». Ce chapitre était déjà divisé en différentes sections, si bien qu'il est possible d'ajouter une section pour les secrets d'affaires sans créer de confusion par rapport à la distinction avec les droits de propriété intellectuelle. De cette manière, il est à nouveau précisé que les dispositions concernant les secrets d'affaires ne créent pas de nouveau droit de propriété intellectuelle exclusif. Les nouvelles dispositions reprises sous cette section concernent les mesures provisoires applicables aux secrets d'affaires.

Artikel 36.

Overeenkomstig dit artikel wordt de titel van hoofdstuk XIXbis van deel 4, boek IV, van het Gerechtelijk Wetboek gewijzigd in "Rechtsplegingen inzake intellectuele rechten en bedrijfsgeheimen". Dit hoofdstuk was reeds ingedeeld in verschillende afdelingen zodat voor bedrijfsgeheimen een afdeling kan worden toegevoegd, zonder dat verwarring ontstaat omtrent het onderscheid met de intellectuele-eigendomsrechten. Op deze manier wordt opnieuw duidelijk gemaakt dat de bepalingen betreffende bedrijfsgeheimen geen nieuw intellectueel eigendomsrecht of exclusief recht creëren. De nieuwe bepalingen binnen deze afdeling betreffen de voorlopige maatregelen toepasselijk op bedrijfsgeheimen.

Article 37.

Cet article ne requiert aucun commentaire particulier.

Article 38.

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 2, de la directive. Il définit une série de circonstances particulières de l'espèce dont le juge doit tenir compte lorsqu'il décide s'il est fait droit à la demande de mesures provisoires ou conservatoires ou si celle-ci est rejetée et qu'il évalue son caractère proportionné.

Article 39.

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 3, de la directive dans un nouvel article 1369quinquies. La transposition de cet article est nécessaire étant donné que le Code Judiciaire n'impose pas au demandeur en référé l'obligation d'assigner au fond dans un délai déterminé. Le point b) de l'article 11, paragraphe 3, précité est également transposé. Les termes de cette disposition ont été harmonisés avec ceux qui sont utilisés dans le cadre de la transposition de la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle.

Article 40.

Cet article transpose l'article 10, paragraphe 2, et l'article 11, paragraphe 4, de la directive. Il prévoit la possibilité pour le juge de prévoir des garanties lors de l'imposition ou non de mesures provisoires ou conservatoires, tant pour le demandeur que pour le défendeur.

L'article prévoit, d'une part, la possibilité de permettre la poursuite de l'utilisation illicite alléguée à condition qu'un cautionnement soit constitué par le contrevenant présumé pour assurer l'indemnisation du détenteur du secret d'affaires. Il prévoit, d'autre part, la possibilité d'appliquer des mesures provisoires ou conservatoires à condition qu'un cautionnement ou qu'une garantie équivalente soit constitué(e) par le demandeur, détenteur du secret d'affaires, pour l'indemnisation éventuelle de tout dommage subi par le défendeur et le cas échéant par toute

Artikel 37.

Dit artikel vereist geen bijzondere commentaar.

Artikel 38.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 2, van de richtlijn. Het bepaalt een aantal specifieke omstandigheden waarmee de rechter rekening dient te houden wanneer hij beslist over het inwilligen of verwerpen van de vordering tot voorlopige of conservatoire maatregelen, en bij het beoordelen van de evenredigheid ervan.

Artikel 39.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 3, van de richtlijn. De omzetting van dit artikel is noodzakelijk, nu het Gerechtelijk Wetboek de eiser in kort geding geen verplichting oplegt om ten gronde te dagvaarden binnen een bepaalde termijn. Ook het punt b) van het voormelde artikel 11, lid 3, dient te worden omgezet. De bewoordingen van deze bepaling werden in overeenstemming gebracht met deze die gebruikt worden in het kader van de omzetting van de richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten.

Artikel 40.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 10, lid 2, en artikel 11, lid 4, van de richtlijn. Het voorziet in de mogelijkheid voor de rechter om waarborgen te voorzien bij het al dan niet opleggen van voorlopige of conservatoire maatregelen, zowel voor de eiser als voor de verweerder.

Het artikel voorziet enerzijds in de mogelijkheid om het vermeende onrechtmatige gebruik van een bedrijfsgeheim te laten verder gaan op voorwaarde dat een zekerheid wordt gesteld door de vermeende inbreukmaker voor de schadeloosstelling van de houder van het bedrijfsgeheim. Het voorziet anderzijds in de mogelijkheid om de voorlopige of conservatoire maatregelen toe te kennen op voorwaarde dat een zekerheid of een gelijkwaardige garantie wordt gesteld door de eiser, houder van het bedrijfsgeheim, voor de eventuele

autre personne touchée par ces mesures. Une disposition analogue à l'article 10, paragraphe 2, de la directive ne figure pas dans la directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle. Toutefois, la directive 2004/48 contient une disposition similaire à l'article 11, paragraphe 4, de la directive, sans pour autant viser « toute autre personne touchée par les mesures ».

Article 41.

Cet article transpose l'article 11, paragraphe 5, de la directive qui prévoit une indemnisation du défendeur ou du tiers lésé en réparation du préjudice causé par les mesures provisoires et conservatoires. La directive 2004/48 relative au respect des droits de propriété intellectuelle contient une disposition similaire sans viser pour autant le tiers lésé.

Article 42.

Cet article transpose l'article 16 de la directive relatif aux sanctions en cas de non-respect de la directive. Il prévoit notamment la possibilité pour le juge de condamner la partie adverse, à la demande d'une des parties, au paiement d'une astreinte en cas de non-respect des mesures adoptées et relatives à l'obligation de confidentialité des secrets d'affaires au cours d'une procédure judiciaire. Cette insertion est requise dès lors que l'astreinte telle qu'elle est prévue à l'article 1385bis du Code Judiciaire peut uniquement être imposée pour l'action principale. A la suite de cette modification de l'article 1385bis du Code Judiciaire, l'astreinte pourra aussi être imposée pour le respect de l'obligation de confidentialité et des mesures imposées dans ce cadre-ci. Cela contribuera au respect effectif de cette obligation et des mesures imposées.

L'astreinte peut aussi bien être imposée par le juge tant dans un jugement interlocutoire où l'astreinte peut déjà être encourue lorsque l'obligation ou les

schadeloosstelling van alle door de verweerder en in voorkomend geval door andere personen geleden schade voor wie de maatregelen gevolgen hebben. Artikel 10, lid 2, van de richtlijn kwam niet voor in richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten. Richtlijn 2004/48 bevat echter een bepaling die gelijkaardig is aan artikel 11, lid 4, van de richtlijn, maar in artikel 11, lid 4, is ook sprake van "andere personen voor wie de maatregelen gevolgen hebben".

Artikel 41.

Dit artikel voorziet in de omzetting van artikel 11, lid 5, van de richtlijn, dat voorziet in een vergoeding van de verweerder of van de derde tot herstel van de schade veroorzaakt door de voorlopige of bewarende maatregel. De richtlijn 2004/48 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten bevat een gelijkaardige bepaling, maar in artikel 11, lid 5, van de richtlijn is ook sprake van "een benadeelde derde".

Artikel 42.

Dit artikel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van artikel 16 van de richtlijn betreffende de sancties voor het niet-naleven van de richtlijn. Het voorziet in het bijzonder in de mogelijkheid voor de rechter om, op vordering van één van de partijen, de wederpartij te veroordelen tot het betalen van een dwangsom voor het geval de maatregelen in verband met de vertrouwelijkheidsverplichting tijdens een gerechtelijk procedure niet worden nageleefd. Deze toevoeging is nodig nu de dwangsom zoals deze is bepaald in het huidige artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek, enkel kan worden opgelegd voor de hoofdvordering. Dankzij deze wijziging van artikel 1385bis van het Gerechtelijk Wetboek zal de dwangsom ook kunnen worden opgelegd voor het naleven van de vertrouwelijkheidsverplichting en de in dit kader opgelegde maatregelen. Dit zal bijdragen tot de effectieve naleving van deze verplichting en de opgelegde maatregelen.

De dwangsom kan zowel worden opgelegd door de rechter in een tussenvonnis, waarbij de dwangsom reeds kan verbeuren wanneer de

mesures ont déjà été violées, que dans un jugement définitif où l'astreinte sera due quand l'atteinte à l'obligation de confidentialité a lieu après le prononcé du jugement définitif. Cette disposition laisse entière la possibilité pour la partie lésée de réclamer une réparation.

verplichting of de maatregelen voor het eindvonnis reeds geschonden worden, als in een eindvonnis, waarbij de dwangsom zal verbeuren wanneer de inbreuk op de vertrouwelijkheidsplicht na het uitspreken van het eindvonnis plaatsvindt. Deze bepaling geldt onverminderd de mogelijkheid voor de benadeelde partij om een schadevergoeding te vorderen.

CHAPITRE 4 - Modifications apportées à la loi du 3 juillet 1978

Article 43.

Cet article vise à mettre en conformité les notions de l'article 17, 3°, de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail avec le prescrit de la directive. L'article 17 précité énumère les obligations du travailleur. Dans sa version actuelle, le point 3 de cet article 17 impose au travailleur qui, dans le cadre de l'exercice de sa fonction, est informé de secrets de fabrication ou d'affaires, de s'abstenir de divulguer de tels secrets. Cette obligation s'impose tant au cours du contrat qu'à l'expiration de celui-ci.

Actuellement, la loi du 3 juillet 1978 précitée ne définit pas les notions de secret de fabrication et d'affaires. A défaut de définition légale, il appartient au juge du fond d'apprécier si l'élément qui lui est soumis constitue un secret de fabrication ou un secret d'affaires. Cela a été confirmé par la Cour de Cassation dans son arrêt du 26 juin 1975 qui portait sur la notion de secret de fabrication. Selon la Cour, il appartient, à défaut de définition légale, au juge du fond d'apprécier si le procédé de fabrication qu'il constate constitue un secret de fabrication au sens normal et usuel du terme.

Comme le prévoit le considérant 14 de la directive, celle-ci a notamment pour objet « d'établir une définition homogène du secret d'affaires sans imposer de restrictions quant à l'objet à protéger contre l'appropriation illicite. Cette définition devrait dès lors être élaborée de façon à couvrir les savoir-faire, les informations commerciales et les informations technologiques lorsqu'il existe à la fois un intérêt légitime à les garder confidentiels et

HOOFDSTUK 4 – Wijzigingen aangebracht aan de wet van 3 juli 1978

Artikel 43.

Dit artikel is bedoeld om de begrippen van artikel 17, 3°, van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten in overeenstemming te brengen met de voorschriften van de richtlijn. Het voormelde artikel 17 bevat een opsomming van de verplichtingen van de werknemer. In zijn huidige lezing gebiedt de bepaling onder 3° van artikel 17 de werknemer die in het kader van de uitoefening van zijn functie geïnformeerd is over fabrieksgeheimen of zakengeheimen, zich ervan te onthouden om deze geheimen openbaar te maken. Deze verplichting geldt zowel tijdens het contract als bij de beëindiging ervan.

Op dit ogenblik definieert de voormelde wet van 3 juli 1978 de begrippen fabrieksgeheim en zakengeheim niet. Bij gebreke aan wettelijke definitie, komt het aan de rechter van het bodemgeschil toe te beoordelen of het element dat hem voorgelegd wordt, een fabrieksgeheim of een zakengeheim is. Dit is bevestigd door het Hof van Cassatie in een arrest van 26 juni 1975 dat betrekking had op het fabrieksgeheim. Volgens het Hof behoort het tot de bodemrechter te oordelen of het desbetreffende fabricageproces als een fabrieksgeheim in de normale en gebruikelijke betekenis van het woord te onderscheiden valt.

Zoals bepaald in de overweging 14 van de richtlijn strekt de richtlijn er in het bijzonder toe " een homogene definitie van „bedrijfsgeheim" vast te stellen zonder het tegen onrechtmatig gebruik te beschermen onderwerp te beperken. Deze definitie moet daarom betrekking hebben op knowhow, bedrijfsinformatie en technologische informatie, wanneer er zowel een legitiem belang is bij het vertrouwelijk houden

une attente légitime de protection de cette confidentialité. Par ailleurs, ces savoir-faire ou informations devraient avoir une valeur commerciale (...)».

L'article en projet vise uniquement à répondre aux objectifs de la directive précitée. Il n'a nullement pour objet d'élargir ou de restreindre la portée des décisions de jurisprudence déjà rendues sur le sujet. Ainsi, le choix de faire usage dans l'article 17, 3°, tel que modifié de la notion de secret d'affaires visée par la directive, notion transposée dans le livre 1er, chapitre 9, du Code de droit économique et, partant, le fait de ne plus évoquer le concept de secret de fabrication, n'a nullement pour objet d'exclure ce dernier. La notion de secret de fabrication qui, de jurisprudence constante, englobe les savoir-faire et les procédés techniques, procurant un avantage technique et assurant sur les concurrents une supériorité de nature à procurer un avantage économique, reste visée par l'article en projet.

Pour le surplus, la directive établit des règles protégeant les secrets d'affaires contre l'obtention, l'utilisation et la divulgation illicites. A diverses reprises elle évoque explicitement la relation de travail. Les dispositions du Code de droit économique ayant expressément vocation à la transposer, et notamment les dispositions relatives à ce qui est légitime et à ce qui est abusif, sont donc, sans préjudice de l'article 17, 3°, en projet applicables à la relation de travail. Il en découle que le travailleur est obligé de respecter toutes les dispositions relatives à la protection des secrets d'affaires figurant dans le Code de droit économique, notamment celles qui lui interdisent non seulement de divulguer les secrets d'affaires mais également de les obtenir et de les utiliser de manière illicite.

CHAPITRE 5 – Dispositions transitoires

Article 44.

Cet article prévoit des dispositions transitoires. En effet, le principe selon lequel la nouvelle loi prend cours immédiatement reste d'application, selon les

ervan als een legitieme verwachting ten aanzien van het bewaren van deze vertrouwelijkheid. Die knowhow of informatie moet bovendien feitelijke dan wel potentiële handelswaarde hebben. Die knowhow of informatie moet worden geacht handelswaarde te bezitten (...)”.

Het ontworpen artikel streeft enkel na te beantwoorden aan de doelstellingen van de voormelde richtlijn. Het is niet de bedoeling om de draagwijdte van gerechtelijke uitspraken over dit onderwerp uit te breiden of te beperken. De keuze om in het gewijzigde artikel 17, 3°, gebruik te maken van het begrip bedrijfsgeheim bedoeld in de richtlijn, begrip dat in boek 1, hoofdstuk 9, van het wetboek van economisch recht omgezet is, en de keuze om geen beroep meer te doen op het begrip fabrieksgeheim, is niet bedoeld om dit laatste uit te sluiten. Het begrip fabrieksgeheim, dat volgens een vaste rechtspraak de knowhow en de technische handelwijzen omvat, die een technisch voordeel bezorgen en die op concurrenten een superioriteit opleveren die van aard zijn een economisch voordeel te bieden, valt nog onder het ontworpen artikel.

Voor het overige stelt de richtlijn regels vast om bedrijfsgeheimen tegen onrechtmatige verkrijging, gebruik en openbaarmaking te beschermen. Zij brengt meermaals expliciet de arbeidsrelatie ter sprake. De bepalingen van het Wetboek van economisch recht die uitdrukkelijk bedoeld zijn om de richtlijn om te zetten, en in het bijzonder de bepalingen over wat rechtmatig en onrechtmatig is, zijn dus van toepassing op de arbeidsrelatie, onverminderd het ontworpen artikel 17, 3°. Hieruit vloeit voort dat de werknemer ertoe gehouden is om alle bepalingen betreffende de bescherming van het bedrijfsgeheim die in het Wetboek van economisch recht voorkomen, na te leven, in het bijzonder niet enkel deze die verbieden om bedrijfsgeheimen openbaar te maken, maar ook om ze onrechtmatig te verkrijgen en te gebruiken.

HOOFDSTUK 5 – Overgangsbepalingen

Artikel 44.

Dit artikel voorziet in overgangsbepalingen. Volgens de algemene regels inzake de toepassing van de wet in de tijd, geldt als basisprincipe

règles générales d'application de la loi dans le temps. La nouvelle loi est dès lors d'application sur les faits juridiques qui se produisent après son entrée en vigueur mais elle lie aussi des conséquences juridiques à des faits juridiques qui se sont produits sous l'ancienne loi mais qui persistent sous la nouvelle loi. Les conséquences juridiques qui se sont matérialisées sous l'ancienne loi demeurent cependant intactes (T. REYNTJENS, « Toepassing van een nieuwe wet op een lopende overeenkomst », Jura Falconis Jg. 50, 2014-2015, 714 et Cass 8 septembre 2011 Pas. 2011, 1905).

Pour la présente loi, ce principe est confirmé au premier alinéa de l'article 44. Au second alinéa, une exception est prévue pour les procédures judiciaires qui, au moment de l'entrée en vigueur de la loi, étaient déjà pendantes. Le principe de survie de la loi ancienne vaut : ces procédures sont effectuées selon les dispositions qui étaient d'application au moment de l'engagement de la procédure. L'application immédiate des dispositions (procédurales) entraînerait pour de telles procédures de trop nombreuses difficultés ainsi qu'une insécurité juridique.

Voici, Mesdames et Messieurs, la portée du projet que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à votre approbation.

Donné à

immers de onmiddellijke werking van de nieuwe wet. De nieuwe wet is dan van toepassing op rechtsfeiten die zich voordoen na haar inwerkingtreding, maar verbindt ook rechtsgevolgen aan rechtsfeiten die zich hebben voorgedaan onder de oude wet, maar nog voortduren onder de nieuwe wet. Rechtsgevolgen die zich hebben verwezenlijkt onder de oude wet, blijven echter onaangetast (T. REYNTJENS, "Toepassing van een nieuwe wet op een lopende overeenkomst", Jura Falconis Jg. 50, 2014-2015, 714 en Cass. 8 september 2011, Pas. 2011, 1905).

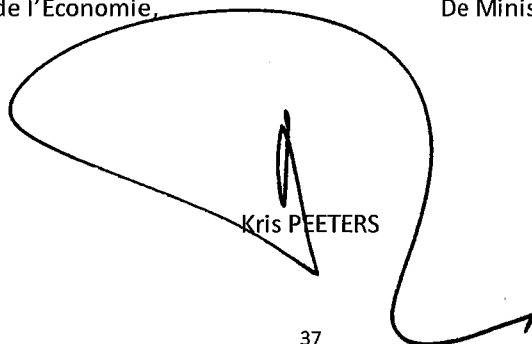
Voor deze wet wordt dit principe bevestigd in het eerste lid van artikel 44. In het tweede lid wordt een uitzondering voorzien voor de gerechtelijke procedures die op het moment van de inwerkingtreding van de wet reeds aanhangig werden gemaakt. Hiervoor geldt het principe van de eerbiedigende werking: deze procedures worden afgehandeld volgens de bepalingen die ten tijde van het instellen van de procedure van toepassing waren. De onmiddellijke toepassing van de (procedurele) bepalingen zou voor dergelijke procedures voor teveel moeilijkheden zorgen en rechtsonzekerheid met zich meebrengen.

Dit is, Dames en Heren, de draagwijdte van het ontwerp dat de Regering de eer heeft u ter goedkeuring voor te leggen.

Gegeven te

Par le Roi :
Le Ministre de l'Économie,

Van Koningswege:
De Minister van Economie,

Kris PEETERS

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

Koen GEENS